

שבועון ספורט מצולם

17.10.1977

פנדל

מס. 149

7 ל"י
כוכב ח.מ.ח.



כוסטר
ענק
אורי מלמיליאן
בית"ר ירושלים
חלק ג'

גדעון דמתי
שמשון תל-אביב





הכתבה על אודות אליפות ישראל בשחיה, פרי עדשת מצלמתו של רמי נבון, עוררה הדים רבים. היו ששאלו: והכיצד מופיעה כתבה אשר כל-כולה תמונות והכיתוב להן? אבל רבים שיבחו את הגישה, תוך כדי הדגשה כי בעצם, זה מה שמייחד את „פנדל ספורט“. לא רק מלל — אלא הרבה תמונות בלעדיות המדברות בעד עצמן.

רמי נבון, צלמנו, יצא גם להרצליה כדי לברר מה באמת אירע למרירי גרציאני. מדוע עזב את שמשון תל-אביב לאחר שבמשך שנים רקם חלומות לאומיים?

הסתבר לו, כי מריו — כדורגלן כשרוני מאוד — נתקל בבעיות חברתיות חמורות, והחליט לוותר על הופעתו במדי שמשון. כשהוצע לו כתחליף, לעבור לשורות בית"ר ירושלים או הפועל עכו, אמר: לא. ו...חזר להפועל הרצליה, בינתיים למשך העונה הזו. וכך הסביר מריו: „לפעמים כדאי לוותר על דברים גדולים — בגלל... דברים קטנים“. התכוון לדברים קטנים לכאורה, שהיו עשויים להכשיל את הקריירה שלו. להוכיחכם: לא כל הנוצץ — זהב הוא.

יוסף דגן חונך בגלילון זה מדור חדש: מדריך לליגות הכדורגל באירופה. בגלילון זה — אנגליה, בשבוע הבא — מערב-גרמניה (עם קיגן...), ולאחר מכן יטול מרדכי בסוק את „עט הכותבים“ בסידרה, ויטפל בליגה הצרפתית. מי-יזמה בליגות אירופה? — על כך קרא בגליונות „פנדל ספורט“, החל מעתון זה.

בברכת קריאה נעימה,
אבינעם פורת

המו"ל:

אורי שלגי

הוצאת „רמדור“ בע"מ, ת"א

העורכים:

אבינעם פורת, אורי שלגי

המערכת:

רח' לבנדה 23, ת"א

כתובת למכתבים:

תל-אביב, ת.ד. 2430.

טל. 32332

פלטות: אופסט אומנות, ת"א

עטיפה: דפוס „רם“ ת"א

סדור ותדפיסים: תנצ"ח את חנון

דפוס: אופסט דרבי, ת"א

עריכה גרפית: דורית שלגי

הפצה:

„שלה“, גרד העברי 64 ת"א

טל. 34496

צלם המערכת:

אריה (לובה) קנפור.

על אוהדים טובים, חוסר אמינות של הערכות מוקדמות ובכלל...

הפעם הייתי רוצה לגעת בנקודה רגישה ביותר עבור כל שחקן. האוהדים. אלה היכולים להעלות שחקן ולתרום רבות לי בטחונו — ויכולים לעומת זאת, גם לחסל שחקן, או „לפחות“ לערער את בטחונו. ואז כל אפשרויות היכולת שלו יורדות לטמיון. זכור שוער-עבר במכבי תל-אביב שלא היה אהוד, דבר שגרם כי רמתו ירדה פלאים עד שנכצר ממנו להמשיך ולשחק בקבוצה זו. עבר לקבוצה אחרת. עבר — והצליח בה! אין דבר יותר נעים לכדורגלן מאשר לזלזול למגרש ולדעת שהוא — אהוד. יש לו „גב“ (האוהדים), הבטחון העצמי עולה וי אפשר לבצע דברים לא-שגורתיים מכיון ש אין קיים פחד מפני „קטילה“ של האוהדים. אולם לעומת זאת...

...קורה לעתים גם כי שחקן-אהוד מאבד זמנית את אוהדיו במקרה של משחק חלש או תקופה חלשה. דבר זה אינו הוגן מ-כיון שהאוהדים שוכחים, שאנו הכדורגלנים, רק בני-אדם, ולכולנו תקופות יפות יותר ויפות פחות.

כשלעצמי, העדוד הרב של האוהדים נתן לי דחיפה עצומה קדימה. מכיון שידעתי שהם מצפים ממני, נסיתי שלא לאכזבם. התרגשה הטובה מכל היתה, למען האמת, דוקא בתקופה החלשה שלי כשבאו אותי דים — או באמצעות מכתבים, עודדו והמי ייצו והביעו בטחונם שיהיה בסדר. שמחתי העיקרית היתה לקראת סוף העונה כשי החזרתי להם את האשראי שהעניקו לי!

תחזית והיפוכה

מכאן נעבור לנושא אחר. משהו הקשור בעתיד.

הדבר הפחות-אהוד עלי בכדורגל הוא נור-שא הערכות מוקדמות של קבוצות ומשחקים על-ידי שחקנים. הסיבה: אני, כשחקן, יודע עד כמה משחק הכדורגל — הפכפך. לכן

לא קלה היתה הדרך ל„דאבל“ שלוש שנים נע בני טבק בין הספסל למשטח, וחוזר חלילה, בטרם זכה להמנות על צוות הקבוצה שהוכיחה תורה כאלופה והניפה את גביע ה-מדינה.



קצת מוזר, אבל זו האמת: הרגעים היותר מאושרים של בני טבק בעונה שחלפה, היו דוקא בעת שלא נמצא בכוסר גבוה. „אוהדים באו אלי, או שלחו מכתבים ועודדו אותי. שמחתי העיקרית בסוף העונה היתה בכך שהצלחתי לגמול להם את האשראי“.

בני טבק לא כל-כך אוהב להתנבא, הוא מפרט מדוע — אבל בכל זאת כתב הערכה כללית על אודות מה שצפוי העונה. קבוצות הפועל תל-אביב ובית-ר ירושלים יכולות להיות יריבות-עיקריות למכבי תל-אביב אם כי אי אפשר להתעלם ממכבי נתניה, מכבי יפו, בית-ר תל-אביב ואחרות...

קשה לי מאד להעריך קבוצות ומשחקים, בנוסף על כך שכלל לא ניתן מבחינתי ל-היות אובייקטיבי בקשר לקבוצה אהודה — או במקרה שלי, הקבוצה שבה אני מופיע. אי-כל מכיוון שנתיבשתי-ע"י „פנדל ספורט" ל-הביע את דעתי על אודות כל קבוצה ו-קבוצה, החלטתי — לאחר שיקול דעת ממו-שר — לנסות ולהעלות על הכתב כמה נקו-דות המאפיינות קבוצות בליגה הלאומית.

אפתח ביריבה העירונית, הפועל תל-אביב: לאחר שנים של הרכב קבוע, חל שינוי בהפועל תל-אביב, כאשר שחקנים צעירים ומוכשרים פטורק, ליברמן, לנדא, נעמן ו-אחרים שהוכיחו את עצמם השנה, נותנים בה את הטון ובהצלחה רבה. עלי לציין שאני רואה בה קבוצת-צמרת, ואחת הקבו-צות שלדעתי תאבקנה על תואר האליפות.

בית-ר תל-אביב: קבוצה המפגינה כדו-רגל יפה ופתוח. בעונה הנכנסת — עם שני כדורגלני קשור כמנחם מור ויהושע גל שיפעילו את המבקיע רומנו — תוכל בית-ר להפיק הרבה יותר מאשר בשנה הקודמת.

מכבי נתניה: הקבוצה המציגה כדורגל מעו-ר לה עם שחקנים נהדרים. היא סובלת מחוסר יציבות מדהים, נעה ממשחק למשחק מקי-צוניות לקצוניות, אולם אני רואה בה קבו-צת-צמרת על אף חוסר יציבותה. אין צורך להוסיף ולשבח את התקפתה אשר יצא לה מוניטין רב, אני בטוח שגם הגנתה תת-יצב השנה.

מכבי יפו: סגנית אלופה אשתקד: הקבוצה המפתיעה של אשתקד. לדעתי, קבו-צה ברוכת-כשרונות צעירים ואני בטוח ש-יפו בהרכבה הנוכחי יכולה להיות איום רציני לכל קבוצה שתרוץ לתואר האליפות. וזאת, חרף העובדה שרבים מנבאים לה רעות עקב „מאורעות האינטרנטור“.

שמשון תל-אביב: קבוצה הסובלת, ממצבי רוח" וחוסר יציבות — אולם קבוצה בעלת חוליית קישור והתקפה מצויינת.

משנים עברו ומקריאה בעתונים, אזי אני סבור שיהיה קשה מאוד לחלץ ממנה נקודות.

מי יתן הטון

הפועל עכו: קבוצה סימפטית ובלתי מת-פשרת, (זכורה לי התמודדו ה-3:3 בבלומ-מפילד) בעלת מצבור שחקנים טוב. במידה שהיחסים החברתיים בין כדורגלניה ישתפרו אזי תבטיח הפועל עכו את מקומה בליגה שלנו גם העונה.

הפועל ירושלים: קבוצה בעלת מצבור שח-קנים מוכשר — אולם הנקלעת לעצבנות יתר על המידה. סגנונה לא תאם בעבר את אופי שחקניה.

בית-ר ירושלים: בעלת שחקנים נהדרים, קבו-צה ששינתה בשנים האחרונות את תדמיתה בעיני צבור אוהדי הכדורגל בארץ. נראה לי שבית-ר ירושלים של השנה, עם מא-מנה החדש דוד שוייצר תהיה מנותנות ה-טון בליגה השנה.

מכבי תל-אביב: אין צורך לכתוב על קבו-צתי-שלי מכיוון שאתקשה, כאמור, לשמור על אובייקטיביות מכסימאלית. אציין את שובו לקבוצה של משה שוייצר, לאחר „תקופת הגלות" בפתח-תקה. אני מוקה שנשמור על מקומנו בפסגה.

לסיכום, לא התנבאתי כי תרדנה משום שהדבר עדיין מוקדם. מי תרוצנה לאלי-פות — על כך התעכבתי. מכל מקום, הבה נאמין כי תהיה זו עונה מוצלחת לא פחות מאשר אשתקד לכדורגל הישראלי בכלל ול...מכבי תל-אביב פרט.

הפועל יהוד: הקבוצה שאיש לא הימר על סיכוייה להשאיר בלאומית. אבל עם הגנה חזקה וחוליית קישור טובה, הצליחה לחטוף את הנקודות המספיקות להתאזן ולמעלה מכך. בעונה המתחילה עם שובו של ישראל ששון לקבוצת האם שלו — אני צופה חיזוק להתקפה ועונה טובה עוד יותר.

הפועל חיפה: האמת, שקשה לי להביע דיעה מוגמרת על אודות הפועל חיפה, מכיוון ש-לפי נתונים סטטיסטיים — היא קבוצה מעולה. אבל נראה כי חלה בה נסיגה בולטת בשנתיים האחרונות. ההתרחשויות שהיו בה לפני תחילת העונה ונסיעתה למערב-גרמניה (שותררו וולך אנגלנדר ו„פוליטיקה") — חייבות להפסק אם ברצונה לחזור לדרג-המלך.

הפועל באר-שבע: הקבוצה שבשנתיים ה-קודמות נתנה את הטון בכדורגל הישראלי ללא עוררין ועתה מתחוללים בה שינויים רציניים. אני משוכנע כי לכשיתייצב — הה-רכב החדש של הפועל באר-שבע לקראת ה-עונה החדשה היא תגלה את מה שטמון ברגלי שחקניה.

הכח רמת-גן: הרצמדה להכח תדמית של „מפריעה לשחק". דבר זה היה נכון בשנים עברו — אולם כיום הכח מפגינה כדורגל פתוח והיתקפי. הגנתה הבלתי מתפשרת, דני כהן בקישור ודורו בר-נור בהתקפה, יכולים להעניק תדמית שונה לקבוצה העונה.

הפועל חדרה: העולה החדשה אינה מוכרת לי די בהרכבה הנוכחי, אולם ממה שזכור לי

איציק ויסוקר מציע לו לקראת הקיץ:



- ✧ בגדי ים אדידס ספידו ואחרים
- ✧ נעלי כדורגל וספורט במבחר הגדול בארץ
- ✧ שימשיות, מזרונים, סירות
- ✧ ציוד דייג מובחר ומקצועי
- ✧ אופני כוסר
- ✧ שולחנות פ. פ. (הובלה חינם הביתה)
- ✧ תלבושות בתי ספר וקבוצות.

הגיע סקט-נעל מקצועי „שיקאגו", ארצות-הברית.

הפתעה לכל קונה. שי מדבקה „מכבי ת"א אלופה"



ספורט ויסוקר בעים

ביאליק 17 רמת-גן טל. 738224

גרמניה ונוצל לקיום מחנה אימונים. הת-
אמנו במתקנים הנפלאים של בית הספר ל-
כדורגל בדואיסבורג. אני מרגיש שהנסיעה
לאירופה שברה אותי. לא איפשרו לי ל-

תפת עם יתר השחקנים. התנאים לא הד-
איגו אותי. היה חשוב לי למצוא בקבוצה ב-
נוסף לכדורגל — אווירה חברתית. וזה לא
בדיוק מה שגיליתי. יש בקבוצה מעמדות,

שנים רבות חלם מריו גרציאני, בלם הי-
פועל הרצלחה, לשחק בליגה הלאומית. כי
שחקן שהחל הופעותיו בקבוצה הבוגרת
של אגודתו עת מלאו לו 16, ידע מריו, כי

ניסו לכבוש בי...

עם תחילת בורסת ההעברות בקיץ, רווחה הדיעה כי רכישתו של מריו
גרציאני על-ידי קבוצת שמשון, היוותה עיסקה מצוינת. כך גם סברו
— עד יומיים לפני סגירת "השוק", כאשר גרציאני החליט לחזור
הביתה, להפועל הרצליה!

מה קרה? מדוע ויתר מריו על החלום-הלאומי? על כך בכתבה המצו-
למת — פרי עטו ועדשתו של רמי נבון.

כתב וצילם רמי נבון

הוא שווה הרבה יותר מאשר — "סתם בלם
בליגה השלישית" מנותנו עלו כשוכה כי
תואר "השחקן המצטיין" באלופות צה"ל,
ומספר קבוצות לאומיות פנו אליו בהצעות
מפתות. שלוש שנים נאבק מריו לקבלת
ישחרורו — הוא אף פרש לזמן-מה מפעילות.
הור לשחק רק כשקבוצתו החדשה לתחתית.
בתחילת הפגרה הועבר מריו לשמשון
תל-אביב. חלום ההופעה בלאומית עמד להת-
גשם, אף יצא עם קבוצתו החדשה למערב-
גרמניה. והנה, 48 שעות בלבד לפני תום
מועד ההעברות — מריו גרציאני להרצליה!

קרו דברים חמורים...

שחק בתפקידי הקבוע כבלם. תופקדתי ב-
קישור, ואט-אט אבדתי את בטחוני העצמי.
למרות שהעליתי את הבעיה, לא השתנה
דבר."

אני: חזרתם לארץ, ואז — מה קרה?
גרציאני: "אחרי שתורנו, חשבתי ש-
הנה שוב הכל בסדר. התחלתי לשחק ש-
בלם והרגשתי שמקומי בהרכב בטוח. אמר-
נם לא הצגתי את הרמה אשר ציפיתי ש-

קשה מאוד להשתלב. אני מוכרח לציין כי
המדובר רק מבחינה חברתית. לא כל כך
קשה להשתלב בשמשון מבחינה מקצועית
— אבל שני הדברים חייבים להיות משו-
לבים, אם לא כן: זה לא הולך."

שאלה: כיצד עבר המסע לאירופה? שיי-
חקת שם בשלושה משחקים.
תשובה: "בתחילה טיילנו בצרפת בלגיה
והולנד. השלב האחרון של המסע היה ב-

שמועות נפוצו, אך את שבדיוק עבר עליו,
יכולתי לשמוע ממקור אחד: ממריו גרצי-
אני.

אני: מריו, כטרם שניכנס לנושא עזיבתי
הקבוצה, ספר בקצרה על ההתרחשויות הי-
ראשונות שלך בשמשון תל-אביב.
הכדורגלן: "הגעתי לשמשון מקבוצה ה-
משחקת בליגה א', אין ספק כי רמת הכדור-
רגל טובה מזו שהייתי רגיל בהרצליה. קי-
ויתי לשחק בקבוצה בה אמצא שפה משו-

לא הרגשתי אוירה חברית...

אציג, אבל בהתחשב ברמה הכללית — זה
היה מספיק. ואז הגעתי למסקנה שהקבוצה
הזאת לא בשבילי. אבדתי את הרצון ו-
החשק לשחק בשמשון. היו לכך סיבות נור-
ספות שאותן לא כדאי לפרט..."

אני: כל זה קרה יומיים לפני תום מועד
העברות?

מריו: "בהחלט לא, אני רוצה שיהיה
ברור כי כל זה קרה כשבועיים לפני תום
המועד. פניתי לראשי הקבוצה. הייתי מוכן
לפדות את עצמי — אבל הם סרבו. רק
לאחר שהודעתי חד-משמעית כי לא אשחק
בקבוצה, הגענו לכלל הסכמה כי אוכל ל-
עבור לקבוצה אחרת. וזה היה כבר יומיים
לפני תום מועד העברות."

שאלה אם כך, מדוע חזרת להרצליה?
כל כך רצית לשחק בלאומית...

תשובה: קבלתי הצעות מבית"ר ירושלים
והפועל עכו. כמו כן פנו אלי ראשי אגוד
דת הפועל הרצליה בבקשה לחזור לקבוצה
ולהשתתף במאמצים לעלות לליגה האר-
צית. העדפתי לחזור לקבוצתי, כי היא יקרה
לי."



מריו גרציאני, מתי יתגשם החלום?

אמשיך לשחק בהרצליה".

אני: במבט לאחור, איך מצטער על כל הענין?

מריו: ייתכן שבקבוצה אחרת, לא היה קורה הדבר. כנראה שלא הגעתי למקום הנכון. בכל אופן, אינני מצטער על מה שקרה, בחיים לומדים מהנסיון. העתיד פתוח לפני".

ספר על הקשיים העומדים בפני שחקן מצטיין בליגה נמוכה, הרוצה לעבור לקבוצה לאומית. יש לך ניסיון בנושא זה.
מריו: "קשה מאוד, צריך להלחם וזק נדי להגיע לזה, ובעיקר כשמדובר בשחקנים מצטיינים. אני מכיר הרבה מאוד שחקנים המשחקים בליגות הנמוכות, היכולים להשתלב בקבוצות לאומיות. מערימים עליהם קשיים. בנוסף להסכמתם של ראשי המועדון, חייב להתקבל אישור גם מאנשי מרכזי הספורט, צריך להפעיל אמצעי לחץ. כל השיטה לא מקובלת עלי וכמובן גם שאין לי שום כוונה לנסות ולשנות משהו..."

ל"פרשת" מריו גרציאני היו פירסומים נרחבים בעתונות, למריו לוחץ על הלב, אבל קשה מאוד "לפצח" את ה"אגוז" הזה, ממש כמו במגרש. והוא אומר: "הציבור הוטעה בקשר לכל הענין, יש דברים רבים שלא פורסמו, דברים חמורים מאוד, אינני מוכן לספר עליהם, למרות שהרגשתי היא, כי ניסו לפגוע בי. אין לי שום כוונה להוציא את הדברים המלוכלכים אל דפי העתונות. ואם החלטתי לחזור ולשחק בליגה א' — אחרי כל המאמצים שעשיתי להגיע ללאומית — הרי זה בגלל שהיו דברים שלא הייתי מוכן לעבור עליהם לסדר היום".

ובטרם נפרדנו, לא שכח מריו את אוהדי קבוצתו. לא משאיר צל של ספק: "אני רוצה שיהיה ברור — חזרתי להפועל הירוק צליה מרצוני החופשי. היו לי הצעות טובות יותר ויכולתי לעבור לקבוצה אחרת. לא עשיתי דבר מעמדה של חולשה, חזרתי במטרה לעזור לקבוצה לעלות לליגה הארצית. התקבלתי בלבביות על ידי השחקנים, המאמן והנהלת הקבוצה. מבחינתי, הפרשה הזו מחוסלת. לפעמים כדאי לוותר בחיים על דברים גדולים בגלל... דברים קטנים".



"אצל גרציאני אין פשרות, גם לא באימון הבכורה במדי קבוצתו החדשה" — הפועל הרצליה.

אולם בשלב זה זנחתי את הרעיון לשנה אהת. בסיום העונה אוכל לעבור לכל קבוצה שאהפוף. אבל אם נצליח לעלות לארצית —

אני: אם היא יקרה לך — מדוע אם כן עברת לשמשון?
תשובה: "עזבתי כי רציתי קידום אישי,

מיקי ברקוביץ



טאל ברודי



חברה לשיווק מערכות לבוש ספורטיבי

עם הרכישה, תקבלו תמונותינו וחתמתנו. המערכות — לכל סוגי ענפי הספורט.

להתראות,

מיקי

טאל

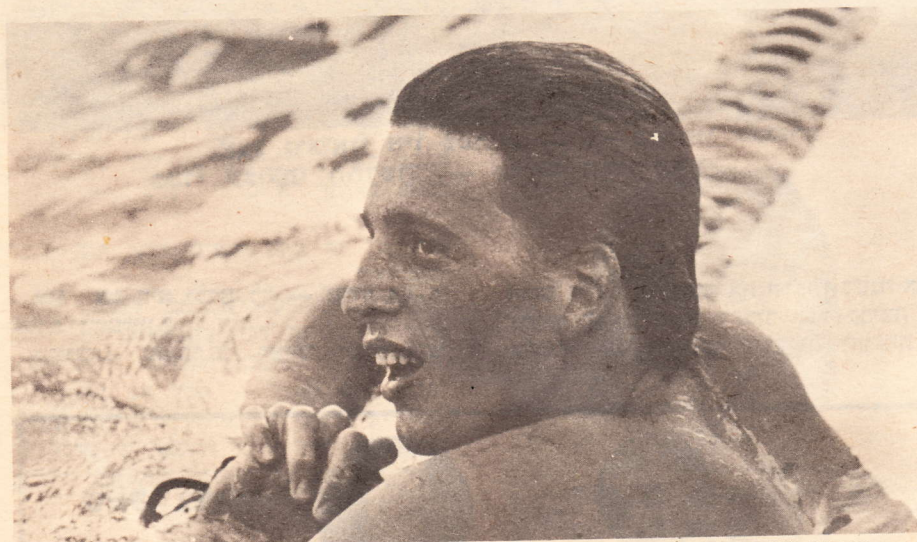
מערכות לבוש ספורטיבי או פריטיהן, תחת השם "ב. ב. סטאר '96", תוכלו להשיג בחנויות לציוד ספורטיבי.

המאושרים ★ האלופים ★ השיאנים ★ המפסידים ★ והמאוכזבים

צלמנו רמי נבון, בבריכת מכון וינגייט באלופות ישראל בשחיה, "שלה" מן המים מבחר תמונות שהנציחו את ימי החג של הענף. אין כל ספק כי בשנה האחרונה, חלה התעוררות עצומה בשחיה הישראלית, שאנשיה הציבו 15 שיאים לאומיים בתחרויות המכביה, ולאחר מכן הגיעו לפיסגה נוספת כאשר קבעו 10 שיאים באלופות ישראל. היו אלה ימי ה"לפתן" של תקופה מצוינת אשר יש לקוות כי היא נמצאת...רק בראשית.



וכך יעשו לשיאנית. נטע יוסף בת ה-13 וחודשיים מכפר-סבא, שניות מספר לאחר שהתבשרה כי קבעה שיא לאומי במשחה 100 מ' פרפר — 1:09.39 ד'. שימורלב מה עושה לה ענת פרקש מרוב התלהבות: היא כמעט מועכת את פניה של נטע יוסף. אין דבר, עד השיא הבא יהיה בסדר... ובכלל, זה רק מראה על רוח ספורטיבית — המנוצחות (לאחר קרב קשה!) משתתפות בשמחה הגדולה של המנצחת. הלואי בכל העיניים.



כן, נצחון יש — אבל איפה השיא? ניר שמיר נועץ עיניו בלוח האלקטרוני המגלה לו, כי פיספס במעט את השיא הלאומי של אמיר גניאל במשחה 400 מ' חתירה. מעניין כי ניר "גילח" במשחה זה לא פחות מ-12 שניות מהשיא האיש והעמיתו על 4:14.78 ד'. למרות זאת, לא היה ניר מרוצה ואמר לנו כי הוא יכול לשחות טוב הרבה יותר. ומה היה קורה אילו השתתף אמיר גניאל הנמצא בארצות הברית? — נשאל ניר. וכך ענה: "הוא היה מנצח, ללא ספק". וניר, אם תירצו, הוא נציג חונה של הצניעות.



ה"אבא" של השחיינים היה מייק גרינשפן בן ה-24. הוא היווה מה-לומת-נגד מוחצת לאלה המתעייפים מהר ופורשים מוקדם עוד לפני גיל השירות הצבאי. "אני מתכוון ל"שחות לפחות עוד שנה", אמר מייק שהגיע ראשון ב-100 מ' פרפר בזמן טוב של 59.36 ש'. המאמן יוסף טלקי על אודותיו: "מייק שוחה בצורה מלוטשת. הוא מסוגל ל"תוצאות טובות עוד יותר".



חלק ב' צילום: רח'י ובו

מבט של אכזבה. עוד ביום התחרויות הראשון באליפות השחיה, הצ' ליחה לין בוכסטר בת ה-14, במסגרת משחה השליחות, לשבור את השיא הישראלי ב-100 מ' גב ולהעמידו על 1:11.54 ד'. הכל צפו כי ביום השני, במסגרת המשחה-האישי, תשפר לין, בעלת הסגנון המלוטש, עוד יותר את שיאה — אבל מה שקרה היה, כי דוקא אז האיטה בטיפ-טפה את הקצב. הסתפקה ב-1:11.96 ד' — אמנם תוצאה סבירה אבל לא שיא. וכשלין אינה מציבה שיא, זהו המבט הנשקף מעיניה מה לעשות. ביום האחרון קבעה שיא שני, הפעם ב-200 מ' גב — 2:33.04 מ'. אבל לין, שאביה עודדה מהיציע בצעקות ב...ספרדית, עדיין לא מרוצה מהתוצאות!

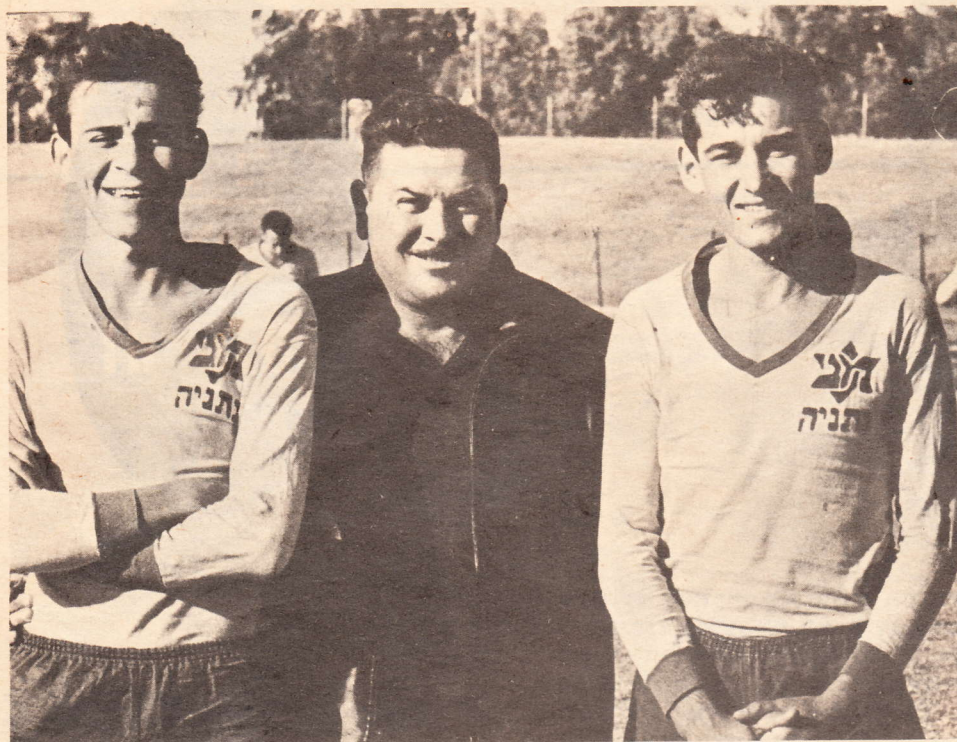


ג'ורג' פרקש מדריך את בתו בשפת... אמו, ההונגרית, לפני משחה ה-200 מ' חזה, אמר ג'ורג' כי לדעתו לא תצליח ענת לאיים על שיאה של שלומית ניר — 2:51.8 ד' (כשפגש בשלומית שחזתה בתחרות, אמר האב-מאמן פרקש: „תדעי לך שלומית, שאצלנו במשפחה מעריכים אותך...”) אבל לאחר 100 המטרים הראשונים שינה דעתו. „היא שוחה לא פחות טוב מאשר במכביה, השאלה היא מה יקרה הלאה”. אולם הסיומת של ענת לא היתה טובה והיא קבעה תוצאה פושרת — 2:55.06 ד'. אפשר כי חוסר מתחרה ברמה שווה גרם לה להרפות קצב.



לזוהר וייס מבית-קמה, קיבוץ שבו מתרכזת השחיה בנגב, לא כל-כך „הלך”. הישגו הטוב של זוהר היה ב-200 מ' חתירה — 2:04.57 ד' זמן שבאמצעותו זכה במדליית הארד לאחר ניר שמיר ורון קרמן. שאיפותיו של זוהר גדולות יותר.

... קבוצת השבוע ... קבוצת השבוע ... קבוצת השבוע ... קבוצת השבוע ... קבוצת השבוע ...



דורות רבים של כדורגלנים גידל שמואל פרלמן בעתודת מכבי נתניה. לפני שנתיים התמנה כמאמן הקבוצה הראשונה. עורך המדור בחר בפרלמן כזכאי לתואר „האיש שתרם יותר מכל” עבור מכבי נתניה. כאן מצולם פרלמן (במרכז), עם שניים מבני-טיפוחיו: אליעזר שלו-מוביץ מבקיע השערים המצויין עד תחילת שנות השבעים (מימין) ומוטליה שפיגלר.

מכבי נתניה היא הקבוצה היחידה בישראל שבשורותיה שיחקו כדורגלנים בינלאומיים אנגליים. לא „סתם” שחקני נבחרת — אלא כוכבים מפורסמים.

השנה היא — 1943. הימים — ימי מלחמת העולם השנייה. בארץ שוהים חיילים בריטים. באחד המחנות שליד נתניה מחנה דורה, משרתים ווילף מאניון, ותום פיני. תום פיני, קיצוני ימני בנבחרת אנגליה, מגדולי חלוציה בכל הזמנים. בשלוש אליפויות עולם 1950, 1954 ו-1958 — כיכב הקיצוני מבקיע השערים מקבוצת פרסטון. ווילף מאניון, „השד הבלונדי” אחד מגדולי החלוצים באנגליה של לפני-המלחמה, הספיק להופיע פעם אחת ב-1950 בטורניר גמר הגביע העולמי.

השניים נטלו חלק במשחקי הקבוצה בקביעות. תודות להם הפכה מכבי נתניה, לאחת מקבוצות הצמרת בכדורגל הארץ-ישראלי, אם כי ליגה סדירה לא התנהלה בארץ בימי המלחמה.

בסוף 1935 קמה קבוצה חדשה בארץ-ישראל בשם מכבי נתניה. נרשמה למשחקי ליגה ג'. דורפמן וזייגרמן, שנים משחקני הקבוצה, היו גם מאמניה.

ב-1939 מתקדמת מכבי נתניה לעבר ליגה ב'. כעבור ארבע שנים, היא כבר בליגה הבכירה של ארץ-ישראל, ליגה א'. לאחר מלחמת השחרור התארגנה הקבוצה מחדש כשבין שחקניה נמצאים שמואל פרלמן מא-מנה כיום, אריה מכנס אביהם של עודד וגדי, העתונאי יעקב הוויאס, שופט התעבורה משה מוסק.

ואלה תולדות מכבי נתניה — בראשונה בסידרת כתבותיו של מרכזי בסוק, על אודות מועדוני הכדורגל בישראל. בסוף שנות הששים הירבתה להבקיע, ואילו בעשור הנוכחי כבר זכתה בשני תארי-אליפות.

מאת מרכזי בסוק
כתבה ראשונה בסדרה

מכבי נתניה:
תארים בשנות השלושים

ב-1953 הגיע לנתניה משה (גירי) בית-הלוי המפורסם כדי לשמש בתפקיד המאמן של קבוצת מכבי. גירי התאים את משחקה של הקבוצה לשני הנתונים העיקריים שלה: • מגרש צר-מידות • הגנה חזקה שב-ראשה יוער מצויין בדמותו של זאביק כספי ובלם מחונן (מגן בנבחרת) צבי מויר-סקו. וכך היה „הבונקר” של נתניה לשם דבר בכדורגל הישראלי במשך תקופה ממושכת, כשיוסף הייתה (שחקן-חיזוק מהכח) והוויאס, מנסים בהתקפות-נגד מתפרצות „לי-גנוב” איזשהו שער.

בסיומה של עונת 1962, נשרה הקבוצה לליגת המשנה, לאחר שבשנים קודמות ניצלה מאותו גורל ברגע-האחרון. אולם מסתבר שהירידה היתה — לצורך עליה. ב-חממת הנוער של שמואל פרלמן, נבטו ו-גדלו כשרונות צעירים ומבטיחים, שהנפיק לה איפשרה את שילובם וביסוסם בהרכב ה-פרות של הבוגרים. וכך חזרה מכבי נתניה עם כוכב צעיר ומבטיח, מוטליה שפיגלר, כי-שלצידו עוזר במלאכת כיבוש השערים בן-זוגו ויקטור סרוסי.

ב-1969, בהשתתפות הצוות שפיגלר-סרוסי-סיי-אליעזר שלומוביץ, הבקיעה נתניה 75 שערים. בינתיים סיימה במקום השלישי. אך ב-1971 כבר חגגו בעיר-היהלום זכיה ראשונה באליפות המדינה.



אסף קרטיץ

22 שנה בליגה הלאומית

9	—	1950
9	—	1952
7	—	1954
4	—	1955
8	—	1956
7	—	1957
4	—	1958
9	—	1959
8	—	1960
10	—	1961
12	—	1962 (ירדה)
4	—	1963
א' צפון, אליפות, עלתה.	—	1964
7	—	1965
4	—	1966
8	—	1967/8
3	—	1969
11	—	1970
אלופה	—	1971
4	—	1972
13	—	1973
אלופה	—	1974
3	—	1975
4	—	1976
4	—	1977

מאמן — וכדורגלן צעיר. תמונה בע"ל וותק של שנים, באיצטדיון בלומ"פילד, מראה את המאמן הלאומי ד"אז (והחדש — היום...), עמנואל שפר, המלווה בתום המשחק את הנתניתי הצעיר מרדכי שפיגלר.

47 נקודות מתוך 60 אפשריות — מספר שיא — השיגו אז הניכיר של המאמן דוד שוייצר.

ב-1974 שוב שיחזרה נתניה — הפעם בלי שפיגלר (שיחק אז בצרפת) — את זכייתה בתואר. אריה רדלר תולכה לאל"פנות.

גדול שחקני נתניה בכל הזמנים: מרדכי (מוטל'ה) שפיגלר. האיש שתרגם לקבוצה יותר מכל אדם אחר: שמואל פרלמן. הבינלאומיים ששיחקו (ומשחקים) במכבי נתניה: מרדכי שפיגלר, שרגא וחיים בר, ויקטור פרוסר, ג'ורג' בורבה, יוסף פורינוב, צבי מויססקו, עודד מכנס, ישראל חגית, יהושע גל ואברהם סאבו.

אין ספק כי מה שמייחד כיום את מכבי נתניה, ובעצם נמשך הדבר כבר זמן לא מועט, הוא סגנונה ההיתקפי והנאה לעין. מסתבר כי יש חסידים בלהבים להצעה הזו.



„הדברות“ לאחר פעולה. מוטל'ה שפיגלר (מימין, מביט לאחור), מח' ליף-רשמים-מידים עם חבריו ב' מכבי נתניה. מוטל'ה הוא השחקן של „כל התקופות“ באגודה.

גליונות קודמים של „פנדל-ספורט“

ניתן להשיג בהנחה
בקיוסק
„ברודי“

בת.ים
רחוב אנילביץ 4
(פיתח' החשמונאים
המשך מח' עוזיאל)

מדריך לליגות הכדורגל באירופה מדריך לליגות הכדור

אומרים עליה, על אודות הליגה האנגלית, כי היא אחת המותחות ביותר בעולם. 22 קבוצות יצאו העונה שוב לדרך הארוכה, במולדת הכדורגל" — מי הן? מי הם נותני-הטון בשורותיהן? על כך מנסה יוסף דגן, להשיב בכתבת-רקע, הראשונה בסידרה בנושא ליגות הכדור-רגל באירופה.

ליברפול, בעלת 10 תארים עד כה (יותר מכל א-ת אחרת), אינה מתכוונת לוותר. אבל אחרות, ובמיוחד שתי קבוצות מנצ'סטר — יונייטד וה"סיטי" — קוראות תגר על יומרותיה הלא-צנועות של ליברפול.

ריי קנדי (אנגליה); תהלוצים סטיב היוואי (אירלנד החופשית), טושאק, (וולס), דלגליש (סקוטלנד), ג'ימי קייס (אנגליה עד גיל 23).



מרטין באקו, איש ההגנה של נב-חרת סקוטלנד, הוא אחד הבולטים בכדורגלני מנצ'סטר יונייטד. רבים טוענים כי מנצ'סטר יונייטד, המ-פתחת סיגנון מהיר, מסוגלת לאיים על התואר האנגלי.

רבים רואים במנצ'סטר יונייטד, את ה-קבוצה שתוכל לאיים על התואר. הכדורגל שלה מבוסס על משחק התקפי מלא הת-להבות, מהיר מאוד. אולם לעתים כשהשערים מאחרים לבוא מאבדת הקבוצה את בטחונה בגלל חוסר הנסיון של שחקניה הצעירים. מכל מקום, גם כך אין כל ספק שלפנינו קבוצת צמרת לשנים לא מעטות המפגינה כדורגל מבריק ומהנה, כשכל חלקי הקבו-צה משלימים האחד את השני. גם בשורו-תיה, כבליברפול, סוללה של "כוכבים" בינ-לאומיים החל בשוער הוותיק אלכס סטפני (אנגליה); דרך שחקני ההגנה אלכס פור-סייט (סקוטלנד), מרטין באקו (סקוטלנד),



כתבה ראשונה בסדרה

איראפטר לפתוח את מצעד 22 מרכי-בות הליגה הראשונה באנגליה בעונה הני-כחית, בקבוצה אחרת מאשר — ליברפול. אותה ליברפול, לא "רק" האלופה האנגלית ומחזיקת גביע אירופה לקבוצות-אלופות, אלא (ובעיקר!) הקבוצה שזכתה יותר מכל יריבותיה בתארי האליפות של "מולדת ה-כדורגל" — 10 פעמים.

גם העונה תסמוך ליברפול, על שחקניה הבינלאומיים, המופיעים בצוותא מאז מספר שנים בלתי מבוטל. השינוי הבולט הוא כמו-בן, העדרו של קוין קיגאן — אך הסקוטי

מי תכשיל את ליברפול?...



לידס, שנטשה בעונות האחרונות את הצמרת, הינה בעלת חומר שחקנים משובח. כאן מנסה מגי-נה הסקוטי פרנקי גריי (מימין), ל-חסום את סטיוארט פירסון ממנ-צ'סטר יונייטד.

מאת יוסף דגן

הבילאומי של סלטיק קאני דלגליש, כבר הוכיח כי הוא תחליף מצויין. שובם לאחר פציעה ממושכת של הבינלאומיים ג'ון טר-שאק (וולס) ופיל תומפסון (אנגליה) מעניק לליברפול סיכויים לדגון על תוארה.

גדולתה של הקבוצה היא בכך שאין בה נקודת תורפה בולטת. למרבית שחקניה נסיון בינלאומי עצום, בליגה האנגלית וגם בזירה האירופית. נסתפק רק בתזכרת שמות ה-בינלאומיים: השוער ריי קלמנס (אנגליה); המגינים פיל גיל ופיל תומפסון (אנגליה); שני הבלמים ג'ון גונס (וולס) ואמילין יוז (אנגליה); הקשרים איאן קאלהן (אנגליה),

★ מדריך לליגות הכדורגל באירופה ★ מדריך לליגות הכדור

פלאים מדוע עד כה לא ניתנה לו הזדמנות לשחק בנבחרת האנגלית.

ללידס החומר המאפשר לה לחזור לצמרת. מרבית שחקניה הם בעלי נסיון לא מועט מזה של שחקני ליברפול, ולשתי הקבוצות, אגב, סגנון משחק דומה. אבל נקודת התורפה היא עדיין בחוליית הקישור וכל הנסיונות שנעשו, לא היוו תחליף לצימד שפרש בילי ברמנר וג'וני גיילס. אם הקבוצה לא תסבול ממכת פציעות, היא עשויה להגרום, "צרות" לכל יריב, שני השוערים הסקוטים שלה, דיויד האווי ודיויד סטיוארט, הם מהטובים באי הבריטי וכמהם שחקני ההגנה הבינלאומיים פול מידלי (אנגליה), גורדון מקוין (סקוטלנד), פול ריני (אנגליה), פרנק גריי (סקוטלנד); הקשרים והחלוצים — טרבור צ'ארי (אנגליה), טוני קארי (אנגליה), אלן קלארק (אנגליה), אדי גריי (סקוטלנד), פיטר לורימר (סקוטלנד) ג'ון גורדאן (סקוטלנד) ושימו לב לחלוץ צעיר נוסף — דיויד מקניבאן!

ארסנל, ניו קאסל, אסטון-וילה, ואברטון משובצות ב"כוכבים" בינלאומיים רבים ו"משחקם תלוי ביום טוב של "כוכבים" אלה, המסוגלים להכריע משחקים בכוחות עצמם. אך בעוד שארסנל מתבססת בעיקר על שחקנים שגדלו במועדון, האחרות — מעדיפות לרכוש. ניו קאסל ואסטון-וילה משחקות כדורגל מהיר מאד ומלא התלהבות לעומת אברטון (מהעיר ליברפול) וארסנל המשחקות כדורגל מבוקר וזהיר. ארסנל הלונדונית, קבוצה בעלת עבר מפואר, מציבה גם שחקנים צעירים ומוכשרים, שטרם הגיעו לשיאם ואין ספק כי תוך מספר שנים — תתמקם הקבוצה בקביעות בצמרת.

סביר להניח כי נשמע העונה פעמים רבות את שמותיהם של אנדי גריי (סקוטלנד), בריאן ליטל (אנגליה), מאסטון וילה; ברוס ריוק (סקוטלנד), בוב לצ'פורד (אנגליה), מקנזי (אנגליה) סמולאן (וולס) מאברטון; פאט ג'ינגס (צפון אירלנד), ליאם בראדי (אירלנד), סמי גלסון (צפון אירלנד), בריאן קיד ומקדונלד (אנגליה) מארסנל; ג'ון טיודור, אלן גאולינג (אנגליה), קו מיטשל וסטיוארט ברקלאן מניוקאסל. אולם לדעת, רק לארסנל מבין הארבע, יש סיכוי להאבק בצמרת הגבוהה.

קוניס-פארק-ריינג'רס, דרבי קאונטי, בירמינגהאם, נוטינגהאם קובנטרי, ווסטהאם, ווסט ברומיץ' וולבס, מידלסברו, צ'לסי, בריסטול סיטי, נוריץ' ולסטר סיטי, גופלות במתן מהקבוצות שהוזכרו. בכל אחת מהן, בולטים לרוב העדר משחק קבוצתי מתואם, כאשר מערך הגנתי מובהק מאפיין אותן ב"משחקי-חץ". אלה הן קבוצות בעלות שחקנים גדולים, הלוכשים בקביעות את מדי נבחרות האיים הבריטיים — אולם אין בכך חם לסחוף את הקבוצה כולה להישגים יציבים. סודן של קבוצות אלה הוא ביכולת להפתיע לאורך העונה כולה, את יריבותיהן, תכונה העושה את הליגה האנגלית למעניינת יותר מכל ליגה אחרת בעולם. שהרי, איזו ליגה היא — ללא הפתעות?



כדי לזכות בתארים — יש להבקיע. וזה, בדיוק, מה שעושה סטיב היוואי במדי ליברפול. שימור לב לסגנון כדורו המיוחד.

שכנתה העירונית, מנצ'סטר סיטי, מפגינה סגנון פחות מבריק — אך מאד מבוקר. היא ידועה כקבוצה שכמעט ואין לנצחה בבית. שחקני המפתח שלה הם ותיקים ו"מגושים". עם רכישתו של ה"סקורר" מייק צ'אנון הבינלאומי מסאותהמפטון, יש ל"סיטי" את שלישית ההתקפה מהמסוכנות באי הבריטי. ג'ון רוייל (אנגליה) וטיוארט (אנגליה) הם שתי הצלעות האחרות במשולש זה.

אבל נראה לי כי חוליית הקישור אינה מושלמת ובולט בה, רק הסקוטי הבינלאומי הרטפורד. גם ספסל המילואים אינו משור פע בכדורגלנים בולטים. הגנתה לעומת זאת, יציבה וטובה בעזרתם של השוער הענק ג'ון קוריגאן (אנגליה), המגן הסקוטי הבינלאומי וילי דונאקי, והבלם האנגלי דייב ווטסון. לאיפסוויץ' שוב סיכויים להמנות על קבוצות הצמרת ובעזרת מעט מזל, להשתתף גם במירוץ על תואר האליפות. הקבוצה משחקת כדורגל מלא מחשבה ונאה לעין, בביצועם של כדורגלנים בינלאומיים מבריקים. נקודת התורפה היחידה היא, תרבות של שחקני המפתח שלה המרבים להפצע, כתוצאה מנוקשות שהיא כה אופיינית ואתונה על כדורגלני אנגליה. הבולטים בשורתיה הם הבינלאומיים ג'ורג' בארלי (סקוטלנד), אלן הנטאר (צפון אירלנד), מיק מילס (אנגליה) בהגנה; הקשרים קאמין ביטי (אנגליה), והחלוצים — טרבור וימארק (אנגליה), פול מארינר (אנגליה) והקיצוני ה"שמאלי המבריק קלייב וודס, שרבים מת-



בריאן קיד, הותיק, מככב בשורות ארסנל המשופעת בכדורגלנים צעירים שיעוד ישמיעו קולם.

סטיוארט הוסטון (סקוטלנד), ג'יימס ניקול (צפון אירלנד); הקשרים והחלוצים גארי צאלי (אירלנד החופשית), בריאן וג'ימי גרינהוף (אנגליה), לו מקארי (סקוטלנד), סמי מקילרוי (צפון אירלנד), סטפאן קאפל (אנגליה), סטיוארט פירסון (אנגליה) גורדון היל (אנגליה).

בקרית מוצקין שיחקו פעם שוקי שוורץ, חיים קסטן, שלמה בן-זאב, שלמה דובדבני ואחרים, שזכו בהמשך להצלחה גם מחוץ לגבולות הקריה. קבוצת הכדורסל של מכבי קרית-מוצקין נמנתה בעבר על הלאומית.

האם צומחת בקרית-מוצקין קבוצה שתחזיר עטרה ליושנה? — מכל מקום, צוות הנוער של האגודה הותיקה שאינו משופע באמצעים תקציביים, הפתיע כאשר זכה בגביע המדינה על-חשבון מכבי תל-אביב.

ענייני תקציב שוטפים: הקבוצה חזרה מספר פעמים, "בטרמפים" ולג-מר הגביע התייצבה בתלבושת לא-אחידה...

מכבי קרית מוצקין: גביע יש מאין

בטלויזיה — לא יראו כלל את שלל ה"צבעים" כי הוא בשחור-לבן... מספר רוני שיפטן, בדרך לגמר גברה מוצקין על גבת-יגור, הפועל חיפה (אלופת האלופים!) ו-גן-שמואל.

בסגל הקבוצה, כאמור 10 שחקנים. שבעה (!) מהם בסגלי גבהות הנוער 4 בנבחרת הנוער עד גיל 18 — דורון שניף, מיקי הרץ, יובל פור וליאור תור, שהוא בן ה-16 עד גיל 16 — יעקב דוד, דב דובדבני (בנו של שלמה דובדבני, כדורסלן העבר) ו-שמואל וולפוביץ, עוד בסגל: דורון שלג, אילן רוקח ודני בנש.

כוחה של הקבוצה, בגיבושה ובמשחק הטקטי. שחקניה הנמוכים יחסית, הם מהירים מאד והגבוהים אילן רוקח (1.91 מ') ו-מיקי פרץ (1.88) הם למעשה בינוניים ומש-תלבים במהירות. היתר ידועים הם דורון שניף (1.80 מ') רכז מצוין, שהדהים את מכבי ת"א כשקלע 32 נק', בעל יד טובה וליאור תור (1.72, 1.18 מ') שהוא בראשית צעדיו בצה"ל. מרבית השחקנים שיחקו ה-עונה במסגרת הקבוצה הבוגרת שסיימה ב-מקום ה-8 בליגה הארצית.

וכך, עם תנאים מגוחכים, גדלים בקרית-מוצקין מספר שחקנים וזיזים שיש להם שאיפה, "צנועה" להחזיר לקרית-מוצקין עטרה ליושנה. למי שאינו זוכר: הקריתים שיחקו בעבר בליגה הלאומית ובין הכוכבים שהופיעו בשורותיהם, בכל הזמנים, נימנים יהושע (שוקי) שוורץ, חיים קסטן, שלמה בן-זאב, שלמה דובדבני, חיים תור הצעיר מבין כולם — ואחרים. אז מדוע לא לחדש ימים כקדם?



דורון שניף: 32 נקודות בגמר!



מאמן רוני שיפמן: נצחון "הננסים" על הגבוהים...

לפני מספר חודשים הופתעו חובבי הכדורסל מהישג מפתיע של קבוצת-נוער אל-מונית מכבי קרית מוצקין. הקריתים, יבן בגביע המדינה בכדורסל לנוער, גברו בגמר על נערי מכבי תל-אביב, דוקא בתקופת השיא של מונדנולם. אנשי קרית-מוצקין קיוו טפחו אז לעצמם על השכם, כמו אמר ר'י: הצלחנו לעשות למכבי ת"א מה שלא עשו מובילי-רג'י וארזה וצסק"א מוסקבה...

מכבי קרית-מוצקין לא הצליחה כל-כך בליגה. היא סיימה במקום ה-4 במחוז חיפה (אלופה: הפועל חיפה), הרבה בגלל פתיחתה הגרועה, שבמהלכה נחלה 4 הפסדים רצופים. הסיבה לכך פשוטה: רק שבוע לפני תחילת המשחקים החל רוני שיפטן מאמן הקבוצה, לתפקד. רוני בן ה-24, אשר תקד ממצטייני מכבי קרית מוצקין מן הליגה הארצית עשה — יש מאין. בתנאים לא-תנאים ועם 10 שחקנים בלבד בסגל הצליח לזכות בגביע המדינה לאחר שקבוצתו גברה כאמור, בגמר על מכבי ת"א 84:94. היה זה ניצחון ה"ננסים" ממוצקין (גובה ממוצע 180 מ') על "ענקי" מכבי ת"א (ממוצע למעלה מ-1.90 מ').

הגביע הוא — היש. התנאים, או בעצם חוסר התנאים הם — האין. לקבוצה אין כלל מנהל אחראי. חורנו לא פעם ממש-חקים — בטרמפים, כי לא היה כסף ל-הסעה מאורגנת. למשחק הגמר למשל עלינו בהופעה מרושלת. לכל שחקן היו מכינסים בצבע אחר, כי אין תקציב לקנות מכינסים אחידות. לכתב טלויזיה במשחק הגמר, שציין בפני עובדה זו, עניתי שיהיה בסדר.

ענת רוב מתאמנת בריצנות, כפי שהיא מעירה על עצמה — רק שנה. שנה אחת של אימונים על מסלולי האתלטיקה הספיקו לה לקבוע תוצאות המוכיחות שהיא כשרון טעור-טפוח. עוד לא אסתר רוט, אבל היא בהחלט מתקרבת לתוצאות ש-האחרונה קבעה כאשר היתה בגילה של ענת — „כמעט“ 16.

ענת-להב בת 16 מקרית-ביאליק, השתלבה בעונה האחרונה ב„מפת הצמרת“ של האצטיון הישראלי, ותוצאתה ב-200 מ' (25.2 ש') השניה בטיבה אחרי אסתר רוט. מכאן ואילך מבקשת ענת, שאינה בעלת נתונים בריצנות את נושא האתלטיקה (שבזכותו כבר נסעה לחו"ל 4 פעמים...) כדי להגיע להישגים משמעותיים. כח רצונה העז נוסע תקוות.

הלהבה



„אני לא יוצאת למסעות בתנועת „המחנות העולים“, משום שאסור לוותר על אימונים“, מספרת ענת להב מהבולטות באצטיון ישראל.

גיל 16, הוא גיל של לבטים. בדרך-כלל הבילויים והמושג „לעשות חיים“ הם ה-דברים המטרידים את חברותיה. אבל ענת החליטה „להקדיש את הכל לאתלטיקה“ כדבריה. „הכל“ משמעו אימונים כמעט יום-יומיים בתוספת ויתורים על חיים פר-טיים. אבל האתלטיקה לא מנעה ממנה לראות עולם. נהפוך הוא, דוקא האתלטיקה היא זו ששימשה לה קרש-קפיצה לראות ארבע פעמים ארצות בעולם הגדול, גם אם „הטוילים“ היו כרוכים באימונים ותחרויות, הרי המאמץ כדאי.

בגיל 13 התחלתי להתאמן בהפועל חיפה ב-אתלטיקה, אבל בגלל שבר-בד ודלקת רי-אות, הפסדתי את מרבית העונה. בגיל 14 חזרתי להתאמן, אבל לא בצורה רצינית, הן מבחינת היחס והן מבחינת אימונים (פעמיים בשבוע).

אני לא הכרתי את ענת לפני הראיון וכשבאה לפגישה, אומר את האמת, לא הייתי בטוח שזו היא. ענת לא נראית כל-כך אתלטית. ואם נשווה אותה למימדי אס-תר רוט, הרי ענת היא באמת „ציפלונית“, גובהה 1.66 מ' ומשקלה 51 ק"ג והיא לור-מדת בכתה י"א בב"ס „אורט“ קרית-ביאליק, במגמה ביולוגית. „אני בתנועת נוער מחנות העולים — מספרת ענת — אבל למסעות אני יוצאת, כי יש אימונים. למען האמת אין לי זמן להשתולל, אבל בזמן הפנוי אני מנסה להשתעשע, למרות שזה קשה כי ביום שישי למשל, צריך לנוח — לפני התחרות בשבת.“

בתחילת אותה עונה קבעה ענת ב-100 מ' 13.4 ש' ובמהלכה קיזזה 8 עשיריות מתוצאה זו. שיאה עתה הוא 12.3 ש' והיא מדורגת רביעית בארץ לאחר אסתר רוט, ציפי בן-דב ומאיה קאלה. ב-200 מ' קבעה בתחילת העונה הנוכחית 27.0 ש' ועתה שיאה הוא 25.2 ש'! ב-200 מ' היא — שניה בארץ (לאחר רוט), יחד עם מאיה קאלה ודיאן הופרט שקבעו תוצאה דומה.

באליפות הארץ לנוער (עד גיל 18) זכה תה בזהב ב-100 מ' וסיימה שניה ב-200 מ', ואילו בבוגרות סיימה רביעית ב-100 מ' ושלישית ב-200 מ'. גם בעונה הקרובה תוכל להשתתף באליפות לנוער עד גיל 16, משום שנולדה בשלהי השנה האזרחית. הישגה הגדול עד כה הוא זכייה במדליית ארד בריצת 200 מ', במכביה ובמדליית זהב — בריצת שליחות 4x100 מ'.

אם נשווה את הישגיה לאלה שקבעה ב-גילה אסתר רוט, הרי נקבל שרוט היתה מהיר-רה יותר. בגיל 16 קבעה אסתר ב-100 מ'

בגיל 7 התחילה ענת להתעמל בקרית-ביאליק. הייתי גמישה ו...קפצתי על אבא שלי, וכמדי-כן אהבתי להתעמל. לכן, הורי דחפו אותי להרשם לאגודה. התעמלתי 5 שנים והייתי למעלה מבינונית — אבל ב-גיל 12 החלטתי לעזוב את ההתעמלות. באותה תקופה שהתעמלתי הצטיינתי גם באתלטיקה בשעורי הספורט בבית-הספר.

— 11.9 ש' (ענת — 12.3 ש') וב-200 מ' — 25.0 ש' (ענת — 25.2 ש'). מספרת ש-מאמניה מתכננים לה במהלך העונה ה-מתקרבת שתרד מגבול ה-12.0 ש' בריצת 100 מ' ומ-25.0 ש' בריצת 200 מ' — „ה-מאמן שלי רוצה שארוץ 400 מ' באחד ה-ימים, אבל אני פוחדת מריצה זו, ה-מרחק נראה לי גדול...“

ענת מקווה שבהגיעה לגיל גיוס היא תלמד במכון וינגייט זאת במטרה להמנע מקטיעת תנופת האימונים. לא נותר לנו, אלא להצטרף לתקוותיה של ענת להב ולקוות כי בעוד מספר שנים נזכיר את שמה בנשימה אחת עם אסתר רוט.

כוכבי העתיד ... כוכבי העתיד ... כוכבי העתיד

מאת נסים צבאג

לאחר נטישת כדורסלני-החיזוק מארצות הברית נותרה הפועל ירושלים במצב עגום. בליגה הארצית, שאליה נשרה, תצטרך לשקם עצמה כדי שלא להקלע פעם נוספת למבוך. חגי שפירא מאמן קבוצת הנערים ואחיו, אלכס, הוא מאמן קבוצת הבוגרים של הפועל ירושלים, מציג בפנינו את הגל החדש — והמבטיח — באגודה.

הכדורסלנים שישקמו: אנו ירושלמים!



אלופת מחוז שורק, בהרכב המבטיח טובות. עומדים מימין לשמאל: המאמן חגי שפירא, יוסי שרעבי, מיקי גולדמן נחמני, אהרון הובל ברג' רון טוטנהאור, רון עופר, רון גאגין, יוסי ריבלין יושבים: יעקב לוי, יוסי אזולאי, אייל כהן, יורם צאלח, אהרון פרה, צבי שבתאי (מעסקני הפועל ירושלים), אלי בלאט, כורעים: יובל מילר אייל שנייקר, צ'יקו.



כוכבי העתיד ... כוכבי העתיד ... כוכבי העתיד

חגי אינו מחשיב יתר על המידה את זפיית קבוצתו באלופות וכפי שהוא מגדיר זאת: „רמת ליגה נמוכה מאד, כך שעלה בידנו לנצח את רוב הקבוצות בהפרשים גדולים, עובדה שמנעה מחניכי להציג את מלוא יכולתם. למעשה, יש לנו רק יריבה אחת, והיא בית"ר ירושלים יריבתנו העירונית”.

המאמן הצעיר מסביר, שקבוצות טובות כמו מכבי פתח תקוה, הפועל חולון, יאה"ר מרחוק במחוז דן ואינן מתמודדות עם קבוצתו כדי שיוכלו לשמש גורם מדריך לחניכיו.

יש לו גם טענות קשות לשופטים: „איך אפשר לשפוט גרוע כל-כך בליגה שכדור-סלניה לומדים את יסודות הכדורסל? גם רמת המתקנים ירודה: „ישנן כוכיות במגרשים וסלים עם רשתות פגומות. כיצד אפשר להתקדם בצורה זו?“ — שואל חגי בכעס. עם כל זאת עושה הוא את מלאכתו נא-מנה. כואב לו כי האגודה הגיעה לימים עגומים כאלה. המאמן שלמד את תורת הכדורסל באוניברסיטת יוסטון בטקסס יוצק את היסודות לקבוצה הבוגרת שאותה מאמן אחיו, אלכס שפירא.

„חדש ימינו כקדם“ אלו מילות הקסם האהובות עליו. צופה הוא בערגה לימים עברו, ימים בהם התבססה הפועל ירושלים על כדורסלנים שגדלו על ברכי האגודה, ו-שרשמו הישגים נאים בכדורסל הישראלי.

אומר מאמנו: „אהרן עושה מאמצים גדולים להגיע מקיבוצו לאימונים, למרות הקושי — לירושלים. מצטיין בניתור חזק בכושר קלי-עז טב“. בקבוצתו של חגי שזכתה באליפות ראוי לציין את רון עופר, שעליו מספר מאמנו: „רון קולע בין 20 ל-30 נקודות בכל משחק הוא גם מצטיין בקטיפת כדורים חוזרים מהקשר”.

לבית הספר שבו למד חגי שפירא, אין ייצוג בקבוצתו, אבל לעומת זאת, יש בקבוצה נציגים מבתי-ספר אחרים כמו מבי"ה"ס התיכון שליד האוניברסיטה כיוסי שרעבי ורון גאגין. משחקם אמנם טובל מ-חוסר יציבות, אך למרות זאת, תולה בהם מאמנם תקוות רבות.

רכז הקבוצה הוא מייק גודלמן היודע ל-החזיק יפה ברסן המשחק. הנמוך בכדור-סלני הקבוצה הוא אייל כהן, שעליו אומר חגי: „אייל הוא מסוג הכדורסלנים היכולים להביא למפנה במשחק הקבוצה כולה“. כ-שחקן-ציר בחר מאמן-האלופים שחקן-לוחם בשם רם טוטנהור, המסוגל לקלוע בדקות קריטיות נקודות חשובות. על ספסל הקבוצה יושב רון קמינסקי, בנו של דוד קמינסקי, כדורסלן העבר של נבחרת ישראל ומי שהיה מאמן-שחקן בקבוצות הפועל ובית"ר ירו-שלים. יתר שחקני הקבוצה הם: יעקב לוי, יוסף אזולאי, אהרן פרהר, אייל וישניצר, יובל מילר, יורם צאלח, שחקנים אשר ל-דעת מאמנם יתנו את הטון בעונה הבאה.

„אני מצפה בכליון עיניים ליום בו כדור-סלנים מקבוצתי יימנו על שורות הקבוצה הבוגרת“, אומר חגי שפירא, מאמן קבוצת הנערים של הפועל ירושלים, שקבוצתו זכה תה באלופות מחוז שורק.

„השנים הרעות“ שידעה סקצית הכדורסל של האגודה, המחישו לחגי היטב, כי ללא תשתית איתנה של נוער לא תוכל הפועל ירושלים לשוב לליגה הלאומית. חגי תולה תקוות גדולות בשחקניו, שיהיו את מאגר הכשרונות, ממנו תוכל האגודה לדלות את הצעירים שיקימו את „סוכת האגודה הנו-פלת”.

„צריך לעשות בדק-בית יסודי“, אומר לי המאמן הצעיר שנוכח לדעת, כי הכדורסל-נים האמריקאים ושחקני התיגבור הישרא-לים, לא מנעו את ירידת הקבוצה לליגה הארצית.

כיצד לשנות דברים במחלקת הכדורסל? שאלתי את חגי.

„בירושלים יש פוטנציאל מצויין של כ-דורסלנים צעירים אשר אחדים מהם הגיעו לקבוצתי, ביניהם אמנה את יוסי ריבלין ש-בטרם מלאו לו 16 אביבים וכבר הוא מביט אלינו מגובה של 1.98 מ' מצטיין בהגנה ובהתקפה כאחת. כדורסלן זה, אם ימשיך בהתקדמותו, יפתור קרוב לוודאי את בעיית המחסור בקבוצה הבוגרת. כדורסלן מצטיין אחר הוא אהרן הוכברג, הקיבוצניק המסור ממעלה החמישה, שעליו

גבי רונדורן כדורגלן מכבי נתניה מנהל חנות ספורט במרכז הרצליה ברחוב סוקולוב 47



טלפון 03-983716

תוכל לרכוש אצלנו את כל מה שרצית —
ועוד תקבל הנחה של 10%, באם הנך קורא פנדל!

להתראות, גבי ואפרים רונדורן.



- ★ בגדי ים ספידו
- ★ משקפות, מסכות וסנפירים לים
- ★ סירות, אוהלים, שימשיות ומזרונים
- ★ מגוון של חולצות
- ★ ציוד לטניס
- ★ נעלי ספורט, אדידס, ועוד ועוד
- ★ מבחר עצום

סורינוב בחולון!

יוסף סורינוב, שוער הנבחרת הלאומית ומכבי תל-אביב, חנך חנות ספורט בחולון, ברחוב סוקולוב 45.

מציע לקוראי „פנדל“ הנחה של 10 אחוזים על כל קניה.

כל קונה יכול לדרוש חתימות כדורגלני הצמרת (אותן יקבל כעבור מספר ימים).

- ★ כל ציוד הספורט
- ★ מבחר גדול של ג'ינס
- ★ חולצות ספורט מתוצרת חוץ
- ★ נעליים מכל הסוגים



ביקור נעים,
יוסף סורינוב
איציק אהרון

הייה אתה

השופט

בעריכת
נחום בית הלוי

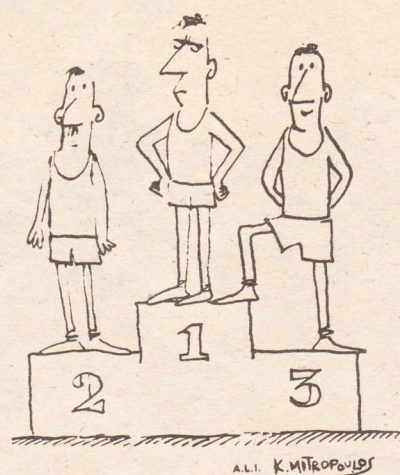
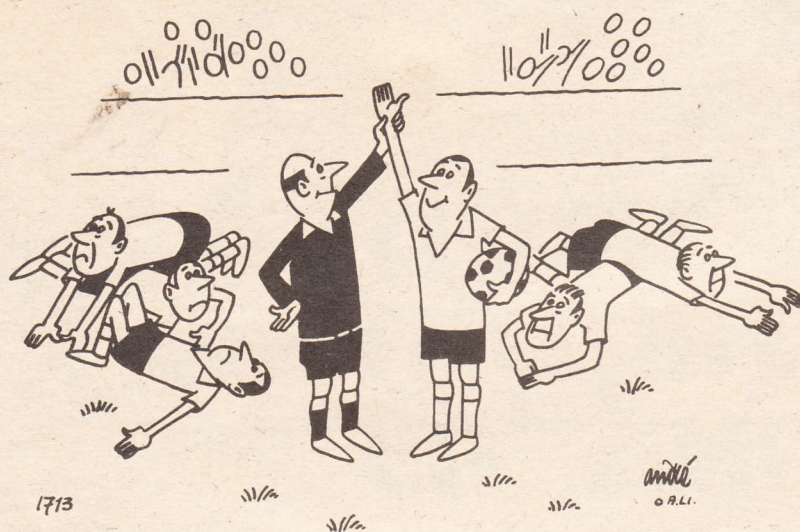


1. משחק גביע. שיוון לאחר 90 דקה. יש צורך לשחק עוד פעמיים 15 דקה — אך אתה השופט, מסופק אם יהיה אורזים עד לסיום. האם:
 - (א) אינך מתחיל במשחק של תוספת זמן;
 - (ב) משחק פעמיים 10 דקות כל מחצית;
 - (ג) ממשיך במשחק אך מפסיק כשאין די אור; בריצה לאחר כדי לנגוח את הכדור בראש, נופל שחקן-תוקף על יריב, אשר במתכוון הכשיל את השחקן במרוץ אל הכדור. האם:
 - (א) תפסוק בעיטה חופשית ישירה;
 - (ב) תפסוק בעיטה חופשית בלתי ישירה;
 - (ג) בעיטת 11.
2. בקורה, משם לעמוד ה' שער וחוזר לשדה. הביעט רודף אחרי הכדור אך כועס אותו רחוק מחוץ לשדה המשחק. האם:
 - (א) תאשר שער;
 - (ב) בעיטה חופשית;
 - (ג) בעיטת שער;
3. שחקן הגנה, כשאין יריב על ידו, מבלבל את חברו העומד לשחק וקורא לו הנח לי!
 - (א) שחקן הגנה, כשאין יריב על ידו, מבלבל את חברו העומד לשחק וקורא לו הנח לי!
 - (ב) חברו לקבוצה חסם מגן כדי להשיג את הכדור. אתה קובע בעיטה חופשית בלתי ישירה. מה הבעיטה.

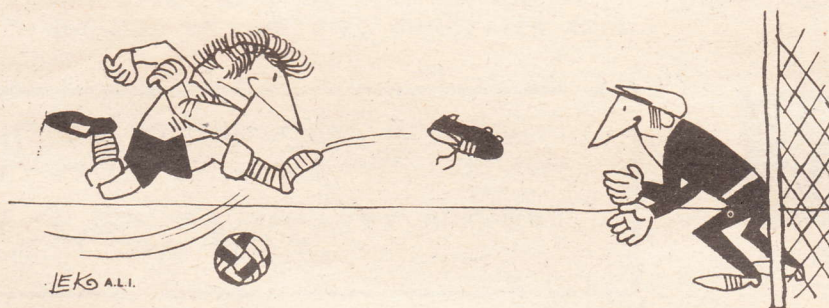
תשובות

1. משחק גביע. שיוון לאחר 90 דקה. יש צורך לשחק עוד פעמיים 15 דקה — אך אתה השופט, מסופק אם יהיה אורזים עד לסיום. האם:
 - (א) אינך מתחיל במשחק של תוספת זמן;
 - (ב) משחק פעמיים 10 דקות כל מחצית;
 - (ג) ממשיך במשחק אך מפסיק כשאין די אור; בריצה לאחר כדי לנגוח את הכדור בראש, נופל שחקן-תוקף על יריב, אשר במתכוון הכשיל את השחקן במרוץ אל הכדור. האם:
 - (א) תפסוק בעיטה חופשית ישירה;
 - (ב) תפסוק בעיטה חופשית בלתי ישירה;
 - (ג) בעיטת 11.
2. בקורה, משם לעמוד ה' שער וחוזר לשדה. הביעט רודף אחרי הכדור אך כועס אותו רחוק מחוץ לשדה המשחק. האם:
 - (א) תאשר שער;
 - (ב) בעיטה חופשית;
 - (ג) בעיטת שער;
3. שחקן הגנה, כשאין יריב על ידו, מבלבל את חברו העומד לשחק וקורא לו הנח לי!
 - (א) שחקן הגנה, כשאין יריב על ידו, מבלבל את חברו העומד לשחק וקורא לו הנח לי!
 - (ב) חברו לקבוצה חסם מגן כדי להשיג את הכדור. אתה קובע בעיטה חופשית בלתי ישירה. מה הבעיטה.

צוחק



ללא מלים



סלון כוונהיו

אלנבי 53 ת"א

יבוא שרות והפצת מוצרי חשמל

הנחה מיוחדת לספורטאים
ע"י הצגת כרטיס שחקן בכל ענף ובכל ליגה



מסלול התקוות של באר-שבע

אמיר לויצקי מבאר-שבע חותך את חוטי-המטרה. המטרה: לעשות זאת בזמן של פחות מ-11 שניות, הרבה פחות.

מאת ר. אריה

ברוך שפירא בן השלושים, "משוגע לאתלטיקה", מגדל את "זן" הכשרונות בבירת-הנגב, מתוך תקווה — ריאלית מאד — לקצור פרי טעים. נורית אורן בת ה-13, כבר רמזה על כוונותיה; ואילו אמיר לויצקי מבטיח לרדת את גבול 11 השניות ב-100 מ'.

אבשלום קניגסוולד (שער הנגב) בן 14 הטלת כידון — 48,70 מ'.
מרדכי אנגל (מקיף ד' באר-שבע). בן 16,5 קפיצה למרחק — 6,80 מ'.
למרחק — 6,93 מ'.
קפיצה לגובה — 1,84 מ'. לרוחק 6,14 מ'.
שמואל שמלה באר שבע. חיל. קפיצה למרחק — 6,93 מ'.
אמנון רביב (באר-שבע). בן 18. קפיצה לגובה — 1,88 מ'.
מיכאל טורקניץ (באר-שבע) בן 14. קפיצה לגובה 1,74 קפיצה לרוחק 6,05 מ'. הטלת כידון — 44 מ'.
רבקה קוגמן (בית הפקיד באר-שבע) בת 17. 100 מטר — 12,5 שניות.
אילנה סעדון (באר-שבע. כדור ברזל — 10,40 מטר. כידון — 27 מטר.
ורד סרנה (ערד). בת 14. הדיפת כדור ברזל — 9,80 מטר.
מימי אלבו (צאלים). ריצת 600 מטר — 1:44 דקה.
רוחי נהון (בית ספר, "מצפה" באר-שבע). בת 13. קפיצה למרחק — 4,70 מ'.
אדה הם מקצת מאתלטי בירת הנגב ה- מבקשים להוכיח כי לא רק על הכדורגל תחיית עירם.

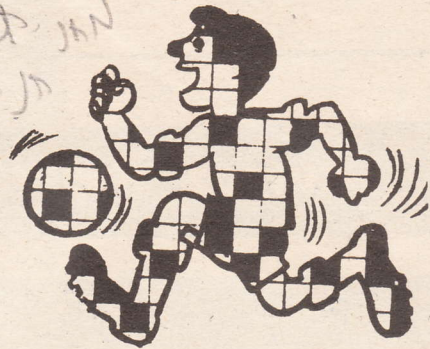
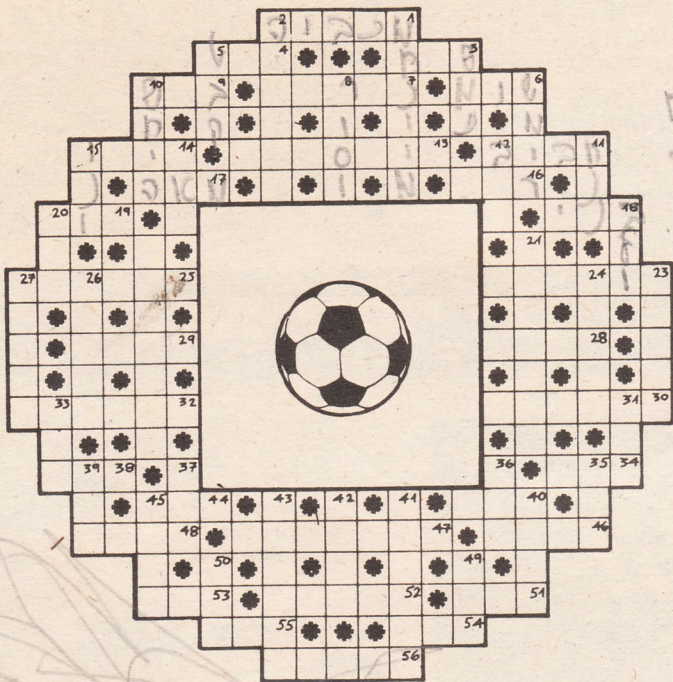
נוער (עד גיל 19) שבה זכו ב-7 מקומות ראשונים; 3 מקומות שניים, ושלושה מקומות שלישיים — יותר מכל אגודה אחרת. כשרון גדול במיוחד רואים בנורית אורן, בת 13 תלמידת בית ספר, "קורצ'אק" לאחר שניצחה בתחרויות הגמר לבתי ה- ספר היסודיים, זכתה במקום הראשון גם באלופות הפועל לנוער (גיל 14), בזמן בעל רמה בין-לאומית לגילה — 12,7 שניות.

תכונותיה של נורית (תלמידה מצטיינת) שקידה באימונים, ויכולת לשלב מהירות עם סיבולת, מחזקים בלב מאמנה את האמונה כי ירידתה מתחום 12 השניות, הוא עניין של זמן בלבד. הישגה בריצת 400 מטר (בפעם היחידה שעשתה זאת) — 61,2 ש' מחזק את התקווה בכשרונה.
אמיר לויצקי, בן 17, תלמיד תיכון ד' באר-שבע. הישגיו הטובים: 100 — 11,0 ש' 60 — 6,8 ש'.
מוטי ורד (אילת) 100 מ' — 11,3 ש'.
פביאן גלאסקין (מועצה אזורית אשכול). הדיפת כדור ברזל (5 ק"ג — 14,55 מטר).

אתלטים נולדים בכל מקום צריך רק לדעת למכחם. לשם כך חייב להמצא גם משוגע לדבר. זה מה שקרה בהפועל באר-שבע. שנים ידעה האגודה כדורגל. השינוי חל לפני כארבע שנים: מאמן האתלטיקה ברוך שפירא (30), נטל על עצמו את ניהול הענף. מאז עלתה האגודה על המפה גם באתלטיקה.

כחמישים אתלטים ואתלטיות צעירים, מ-באר-שבע וסביבתה פעילים באיצטדיון, ב-משך ארבעה חודשים לא קבלתי משכורת. אבל אני מוכן להתחשב במצבה הכספי של האגודה ולבלוע, בינתיים את הגלולה — כל עוד שהחניכים מקבלים כל מה שדרוש להם, כולל ציוד והסעות" אמר המאמן כש-שוחחנו עימו דומה, שמלים אלה מסבירות הכל לגבי יחסו לתפקידו.
השנה עברו החניכים קשה באימונים. הישגיהם ניכרו כבר בתחרויות הליגה ה-איזורית, שהשנה החלו בקיומה. לקראת סוף העונה שיפרו אתלטי באר שבע את הישגיהם, ולשיאם הגיעו באלופות הפועל ל-

תשבץ ספורט



מאת ציפורה פריגת

פתרון בגליון הבא

מאונך:

1. משחק ילדים בכדור שבו יוצא מהמגרש כל מי שכדור פוגע בו. 2. עיר בשרון שלה קבוצת כדוריד בלאומית. 3. בעל כרס. 5. חלוץ צעיר ומהיר במכבי ת"א. 6. שחיין ישראלי. 10. סגנון חופשי. שמו הפרטי נ"ר. 8. שוער כדוריד ישראלי. 10. ענף ספורט של הבריכה. 11. שמו הפרטי של הכדורסלן קרן. 12. הכדורסלן הסורר של מנצ'סטר יונייטד. שמו הפרטי ג'ורג'. 14. סגן אלוף. 15. קשר בהפועל כפ"ס. שמו הפרטי אלי. 18. מגן וקפטן מכבי ת"א. כינויו מיקו. 20. מאמנה לשעבר של נבחרת ישראל בכדורסל. 21. אגודת הכדורגל ממייסדגלדבך. 22. שש פעמים אחת עשרה. 23. אצן 400 מטר ישראלי צעיר. שמו הפרטי מריאן. 24. שוער הפועל ת"א (כתיב חסר). 26. שכנתנו מצפון מעבר לגדר הטובה. 27. מגן מכבי ת"א ששבר רגלו בנבחרת. 31. הצוללת הישראלית שאבדה ונעלמה. 33. פרי מאכל ירוק. 35. מאמן הפועל יהוד. 36. נצחון בהאבקות. 37. גלבשת מתחת לנעל. 39. מאמן נבחרת ישראל בכדורגל. 40. דגם סירת חתירה ליחיד. 41. צמד שופטים ישראליים ב"ליגה הלאומית. 42. קשר בהפועל עפ"ו. 43. טניסאי אמריקאי — מהטובים בעולם. 45. שחיין ישראלי רבגוני. שמו הפרטי רון. 49. אדם שמשדך אירועים. 50. כדורסלן אליצור ת"א. שמו הפרטי יונתן.

מאוזן:

1. אולימפיאדת הספורט היהודית. 3. מאמן עבר ישראלי ב"כדורסל. 4. רב טוראי. 6. כדורגלן כפר סבא והנבחרת. 7. קבוצת כדורגל בליגה הראשונה באנגליה, מיר במזרח. 9. שוטר חרש. 11. שוער יהוד שנבחר לתגלית השנה של פנדל ספורט. 13. קבוצת כדורגל בליגה הראשונה באנגליה, מעיר במזרח. 14. ענף הספורט של החרב. 16. רב סמל רא"ש. 17. עשר עשרות. 18. שמו הפרטי של 5 מאונך. 19. חג החירות. 23. מאמנה של 13 מאוזן. 25. עיר קיט בדרום מישור החוף. 28. אין דבר העומד בפניו. 29. גז חיוני לנשימה. 30. ענף ספורט שבו מבקיעים שערים בזריקות יד. 32. צמד שופטי כדורגל בליגה הלאומית. 34. כדור שמובקע — נעצר ב... 38. יורה את החץ. 40. רוכבים עליו. 44. מקדים את הרעם. 46. שחיינית חזה שזכתה במדלית זהב במכביה. שמה הפרטי ענת. 47. חלוץ הפועל י"ם ובני יהודה. שמו הפרטי אלי. 48. שיאן ישראלי לשעבר במאה מטר חופשי. 51. חלוץ במכבי פ"ת. שמו הפרטי אורי. 52. כינויו של מאמן מכבי יפו שמואל לוי. 53. בעיטת חוץ מפינת המגרש. 54. מוטב שלא תשוב חזק מדי בתחרויות אתלטיקה. 55. השערה המגינה על העין. 56. שוער ליברפול האנגליה.

פתרון תשבץ ספורט מהשבוע שעבר

מאונך:

1. המבורג. 2. אברטון. 3. שקט. 5. רפת. 6. שורץ. 8. ניסן. 10. סטוק. 11. בלם. 12. גפן. 15. סין. 18. מנו. 20. דפו. 21. בקנבאור. 22. סקוטלנד. 23. גדעון. 24. דאוברן. 26. אינטר. 27. דרוקר. 31. ולד. 33. ותר. 35. שבת. 36. פרץ. 37. ירא. 39. עוז. 40. זובוב. 41. ויסקר. 42. זוכר. 43. אברהמי. 45. דרבי. 49. כנ"ל. 50. קון.

מאוזן:

1. החטיא. 3. שום. 4. בכר. 6. שוק. 7. ברנור. 9. פרס. 11. בורג. 13. בריסטול. 14. בוקס. 16. צפת. 17. חזק. 18. ממן. 19. בנד. 23. ג'ודוקא. 25. מקלאוד. 28. ויבר. 29. שטון. 30. גורטון. 32. בן-דרור. 34. דשא. 38. שער. 40. זרק. 44. ארד. 46. תשבץ. 47. לבקוביץ. 48. ארגז. 51. בון. 52. ואראזה. 53. ודי. 54. לוק. 55. מגן. 56. רוגבי.

.. גדולי הגביע העולמי בכדורגל ... גדולי הגביע העולמי ..

גיולה גרושיץ' ערך את הבכורה שלו בשער קבוצת „דורוג“ מהליגה ההונגרית השניה ד'אז, כשמלאו לו — 13!
לאחר שגילה נתונים אתלטיים מצויינים — נלקח עם נערים אחרים למחנה-ריכוז גרמני בזלצבורג שבאוסטריה.
היה עמוד-התווך של „נבחרת הפלא“ ההונגרית וזכה להערכה רבה בעולם הכדורגל.

גיולה גרושיץ'

שוער

נבחרת הונגריה

בין השנים 1947-1962

מאת יוסף דגן (כתבה שלישית בסדרה)

השוער
שהתחמק
בעלמזל
מא...!



גיולה גרושיץ' בעניבה: אמא רצתה שיהיה מורה למוסיקה — אבל הוא העדיף לכוון את מערך הגנת קבוצתו בכדורגל.

אחד העיוותים הגדולים שנעשו ל„נבחרת הפלא“ ההונגרית של שנות ה-50 היה בכך שיכל התלחבן שיכחו וציינו את מוכני ההתקפה שלה פרנקאש, קוציש הידנקוטי ו-הבריהם. לעומת זאת — התעלמו מהגנתה המשיבת בראשותו של שוערה גיולה גרושיץ'.

למעשה, רק בשלב מאוחר יותר, הוכר גרושיץ' שזכה לכינוי „הפנתר השחור“ כ-שוער הטוב בעולם ב-25 השנים האחרונות וממילא לאחד השוערים הגדולים בכל הזמנים.

גם גרושיץ', כשוערים גדולים אחרים, הורפיע 3 פעמים במשחקי גמר הגביע העולמי 1954, 1958 ו-1962. על גדולתו תעיד ה-עובדה שבמשחקי הגמר של שנת 1962, בסנטיאגו, היה השריד היחיד מ„נבחרת הפלא“ ההונגרית שהופיעה במשחקי הגמר של שנת 1954 בשויצריה.



גיולה גרושיץ', במדי קבוצת „הונבד“ שהיוותה את השדל נבחרת ההונגרית המצויינת, מזנק מול „ראפיד“ וינה האוסטרית.

... גדולי הגביע העולמי בכדורגל ... גדולי הגביע העולמי ...



זו "נבחרת הפלא" ההונגרית של תחילת שנות החמישים. ראשון מימין — פרנץ פושקש "האגדי". שני מימין — גיולה גרושיץ'

סינקי בשנת 1952 כאשר ניצחו בגמר את יוגוסלביה 2:0.

שנה לאחר מכן הפכה הונגריה לנבחרת הראשונה מחוץ לאי הבריטי שהצליחה לנצח את אנגליה — בכיתה באינטרדיון "הימב" ליו"ל הלונדוני הוללה הונגריה סנסציה ע"י למית, כשהביסה את אנגליה 3:6. שנה לאחר מכן במשחק הגומלין בכדורפגוש היתה התוצאה 1:7.

היכולת המרשימה של גרושיץ' וחבריו הפכה את הנבחרת ההונגרית בשנת 1945, למעצמת בטוחה לזכיה בגביע העולמי, ההונגרים פתחו ברגל ימין, הם הביסו כצפוי בשלב הראשון את דרום-קוריא 0:9 ו- מערב-גרמניה 3:8. בשלב רבע הגמר ניצח את בראזיל החזקה 2:4 ובחצי גמר, לאחר הארכה, גברו על אורוגוואי מחזיקת הגביע העולמי 2:4. משחק זה נגד אורוגוואי נחשב לאחד הטובים שנראו אי פעם וזכה לכינוי "משחק המאה" אבל, דווקא בגמר נפלה ההפתעה הגדולה כשהונגריה הפסידה למערב-גרמניה 3:2 לאחר שהולכה 0:2 כבר בדקה השישית! ברוב המשחקים הפגין גרושיץ' יכולת מרשימה. תלבושתו הכלל-שחורה וגופו האתלטי משכו את העין. לגרושיץ' היה תפקיד טקטי במערך ה- מפתיע של "נבחרת הפלא". כפי שהדיקטטור שיחק בחלוץ מרכזי מאחור והיווה חידוש כך גרושיץ' ניצב על קו רחבת העונשין (!) ולמעשה שימש כמגן רביעי (!). לעיתים רחוקות מאד ניצב על קו השער. עשה זאת, רק כשהמשחק התנהל בקירבת השער ה- הונגרי. הנסיגנות להביכו בכעיסות ארוכות

המשך בעמוד הבא

"בין היתר" הביסה הונגריה את פולין 0:6, מזרח-גרמניה 0:5, פינלנד 1:6, טורקיה 1:7, שבדיה 0:6. גרושיץ' ונבחרתו זכו במדליית הזהב באולימפיאדת הל-



יוצא "לקטוף" כדור ברחבתו מול חלוץ אנגלי במשחק ה-1:6. גדולתו של גרושיץ' התבטאה ביכולתו ל- פקח מראש על המהלכים ברחבה.

כמרבית הכדורגלנים הגדולים נמשך כבר בילדותו למשחק הכדור. הוא נולד בדורוג, בשנת 1926, וכבר בבית-הספר שיחק כח- לוך. האם חפצה שהבן יהיה מורה למוסיקה ושלחה אותו לבית-הספר ללמוד נגינה ב- כנור. אך גיולה — העדיף לשחק כדורגל עם הילדים ליד מגרשה של קבוצת "דורוג", שהופיעה אז בליגה ההונגרית השנייה.

בגיל 12 נערך משחק בין ילדי השכונה לבין ילדי קבוצת "דורוג". השכונה ניצחה 0:2 ומאמן קבוצת הילדים הבחין בכישרונו של גיולה, שוער-השכונה, וצירפו למועדון. במשחק הראשון שלו במדי הקבוצה ה- חדשה ספג תשעה (!) שערים. הוא היה מאוכזב וביקש לשחק חלוץ — אבל הדבר ניתן לו בקבוצת המילואים כשתופקד בעמדת קיצוני ימני...

בגיל 13 (!) הגן לראשונה על שער הקבוצה הבורגית. שני השוערים של הקבוצה שרתו בצבא ולא שוחררו למשחק ליגה. אחד משחקני הקבוצה נזכר, כי התרשם משוער קבוצת הנוער, וכך הוזעק גרושיץ', בן ה-13, להגן על שער הקבוצה הבורגית. הנער אהב לעסוק גם בענפי ספורט אחרים. בחורף, במיוחד, הפעיל את שריריו בסקי ואתלטיקה-קלה. בענף זה גילה יכולת מר- שימה שעזרה לו כמובן להתפתח לשוער גדול. בגיל 16 רץ 100 מ' בזמן של 11.2 שני; קפץ למרחק של 6.72 מ'; לגובה של 1.75 מ'. במלחמת העולם השנייה נאלץ ל- הפסיק את למודיו ולעבוד ובשנת 1944 נלקח עם נערים אחרים למחנה רכז בולצ- בורג שבאוסטריה. במחנה זה נשאר על ל- אוגוסט 1945 ובשובו לעיר מולדתו הצטרף שוב לקבוצתו — "דורוג" — שעתה נמנתה על קבוצות הליגה הראשונה, גמישותו הרבה וזינוקיו המרהיבים היקנו לו, כבר לאחר שנה, מקום כשוער מילואים של הנב- חרת ההונגרית במשחק נגד אוסטריה.

גרושיץ' הבין כי אם ברצונו להתפתח — עליו לעבור לעיר הבירה. הוא הצטרף ל- קבוצת "מטאש", בה שיחק גם רץ הנבחרת הלאומית זכריאש. האוהדים והקבוצות ב- בודפשט נשארו פעורייפה נוכח מבצעיו ו- בחודש אוגוסט של שנת 1947, חגג את הופעתו הראשונה במדי הנבחרת הלאומית במשחק נגד אלבניה.

להכרה בינלאומית, זכה לראשונה במש- חקו השני, נגד נבחרת רומניה בבוקרשט. הונגריה ניצחה 1:5 והעתונות יצאה מכליה לנוכח מבצעיו. נכתב אז בין היתר: "מזה עשר שנים לא ראינו שוער כה טוב. כבר היום אפשר להשוות אותו לזמורה האגדתי". ההצלחה סיחררה מעט את ראשו והוא ניסה לעבור ליוגוסלביה — אולם התחרט. נסיון זה עלה לו בעונש הרחקה מהנבחרת עד למאי 1950. בינתיים הצטרף לקבוצת "הונג- בד" שהיוותה, למעשה, את "נבחרת הפלא" ההונגרית (תשעה משחקניה שיחקו בנבח- רת). במשך 7 שנים רצופות מ-1947 עד למשחק גמר הגביע העולמי בשנת 1954 בברן, הגן גרושיץ' על שער הנבחרת שלא הפסידה אף לא משחק אחד (!).

ליאופולדו משהו לקוי אצל המומחים

הוא שקט מאוד וביישן במידת-מה, בניגוד גמור להופעתו על המגרש שהיא — תוק-פנית וחצופה. מכל הבחינות הוא מזכיר כוכב ארגנטיני אחד שהופיע במינכן-1974, והמופיע כיום בספרד — איאלה.

לוקה יודע לספר, כי בבית, סירב אביו להתיר לו לחתום על חוזה עם קבוצה מעיר קטנה, „הוא טען — מספר ליאופולדו — כי אם אתבלט במשחקי, יסרבו להעביר אותי לקבוצה מן הליגה העליונה וזה יפגע, כמובן, בקריירה שלי“.

רק לאחר יום הולדתו ה-16, הצטרף לליאופולדו לוקה לקבוצת „יוניון“ המייצגת את המועדון הגדול ביותר בעיר סנטה-פה.

נבחרות אירופיות שביקרו הקיץ בדרום-אמריקה, הביאו עימן „ידי-עות“ על אודות כדורגלן ארגנטיני ענק המתייצב בחוד התקפת ארצו. ליאופולדו לוקה — אין זה סוס — עתיד להוות דמות-מפתח במשחקי הגביע העולמי הקרובים.

אבל במקביל להצלחותיו הבילאומיות — „לא הולך“ לו במיוחד בכדורגל הארגנטיני. לאחרונה הציעה קבוצתו, ריבר-פלייט, למכרו, לאחר שבעבר נשלח הביתה מקבוצה אחרת בגלל „חוסר כשרון“.

נא
סל סל

שנתיים לאחר מכן, החליטו קברניטי ה-„יוניון“, כי לליאופולדו אין עתיד בכדורגל ולכן „העפירו“ אותו מן הקבוצה.

לוקה עבר ממועדון למועדון — עד שנת 1970. בשנה זו חזר הביתה ומצא את פרנסתו בעבודה ב...אולפני הטלוויזיה. בסופי-השבוע שיחק בקבוצה בשם „אחנס דה סנטו טומה“, ושם קרה דבר מוזר.

נציגי קבוצת „יוניון“ (זוכרים אותה?) הבחינו בכשרונו של הבחור והחתימו אותו על חוזה. וכך חזר ליאופולדו לוקה לקבוצה אשר שנה קודם לכן החליטה לזרקו לכלבים. תפנית רצינית חלה ב-1974, כאשר קבר-צת „יוניון“, בעזרתו של לוקה, העפילה לליגה הראשונה. מנהל הקבוצה היה אז חואן קרלוס לורנצו, והוא שהפיק בטחון בכדורגל, אשר החל להפגין את הטמון ברגליו.

שנה לאחר מכן, קיבל לוקה הזדמנות לשיחק במדי סנטה-פה באלופות דרום-אמריקה. מנהל קבוצת סנטה-פה, מנוטשי, התאהב בסגנונו של ליאופולדו והשאירו באופן קבוע בהרכב הראשון.

מפגשיהן הידירותיים של נבחרות האו-הי-כריטי אנגליה וסקוטלנד, ביבשת אמריקה הדרומית, לא הבליטו כותרות רעשניות כי עיתונות העולמית. גם לא מסעות מערכ-גרמניה, פולין, צרפת ומזרח-גרמניה. אך הכותרות הפליאו לספר דווקא שבכל מה שקשור לכדורגלן אחד ויחיד, וכנראה הבולט משכמו ומעלה מכל חבריו, המדובר כוכב נבחרת ארגנטינה ליאופולדו לוקה.

לוקה המתנשא לגובה של כ-1.90 יהיה קרוב לוודאי, אחד מכוכבי נבחרתו במשחקי הגביע העולמי שיערכו בארצו בשנה הבאה. הוא מפגין כדורגל מעולה ויכולת התמצאות ליד רחבת היריב.

לכן, קצת מוזר לקבל דיווח, כי קבוצת האם של הכדורגלן המוחנן היא ריבר-פלייט (שביקרה בארץ), ניסתה לפני כשלושה חודשים — להפטר ממנו ולהעבירו לקבוצה אחרת. בדיוק כך.

לוקה הצנוע, קיבל בשווייץ-נפש את מחמאות העתונות האירופית ששיבחה אותו על תצוגותיו מול הסקוטים והאנגלים, אם כי היה מופתע מעט מעוצמתן. „זה באמת לא יאומן — אמר הכוכב הארגנטינאי ארוך-השיער — „לא ציפיתי להפוך לגיבור לאומי. בכל הקריירה שלי בכדורגל טענו כל „המומחים“ כי לא אגיע להישגים, ולפני זמן קצר אף ניסו מנהלי קבוצתי להפטר ממני“.

מעל לראשו עלו בתוהו זריזותו וגמישותו ומעל לכל מהירותו, איפשרו לו לרוץ או לנתר לאחור, ולתפוס או להדוף את הכדור, ביציאותיו לעבר חלוץ יריב, העדיף להקטין את זווית הבעיטה של התוקף — ולא לזנק לרגליו. בצורה זו שיחק אף בקבוצת „הוני-בד“ שהיתה לאלופה הקבועה של הונגריה.

ההפסד המפתיע לגרמניה הביא בהונגריה להאשמות הדדיות. גרושיץ' הושעה שוב לשנה מהופעותיו בנבחרת. אבל קברניטי הכדורגל לא מצאו תחליף וסלחו לו. אלא שאז כבר סירב להמשיך לשחק „בהונבד“ ועבר לקבוצת „טטבניה“.

בשנת 1956 נמלט עם אשתו ושתי בנותיו לאוסטריה, כפי שעשו שאר כוכבי הנבחרת בעת „המרד ההונגרי“. הוא יצא לסווד בבראזיל וגם כאן הפגין יכולת מצויינת. קבוצת הפאר הברזילאית, „פלמנגו“ הציעה לו להצטרף לשורותיה — אבל הוא מיאן.

גרושיץ' חזר לווינה ושמר על כושרו באימונים עם „הכוכבים“ ההונגרים קוצ'יש ו-פושקאש, כשלאימונים אלה באו לחזות — לא פחות מ-25 אלף צופים (!).

הגעגועים למולדת גברו. בשנת 1957 חזר להונגריה והצטרף שוב למועדונו — „טטבניה“. בד-בבד, הוחזר לשורות הנבחרת שהחלה בהכנותיה למשחקי הגביע העולמי של שנת 1958. כאן החל לסבול מיחשיו-קיבה והרופאים ציוו עליו דיאטה חמורה. השוער המוחנן איבד ממשקלו: מ-82 ק"ג ירד ל-72 ק"ג. מחלה זו פגעה בעצביו ותגובותיו — אלא שכוח רצונו העז והמאמץ שהשקיע באימונים, הביאוהו למשחקי גמר הגביע העולמי בשבדיה.

הונגריה איכזבה בשבדיה-58. רק פה, ושם הזכירה נבחרת זו גיצוצות מ, נבחרת הפלא! וכשחזר מהמשחקים, הודה: „שגיתי כשרציתי לשהק בשבדיה בכל מחיר מצב בריאותי לא היה תקין“. אבל גרושיץ' המדיך לשמור על כושרו ארבע שנים נוספות ובשנת 1962, רשם את הופעתו השלישית במשחקי גמר הגביע העולמי: שוב הרשים כבעבר בקטיפת הכדורים הגבוהים שהועד לו מהאגפים, ובזינוקיו, ושוב שיחק כמגן רביעי. אולם יתר חבריו, לא דמו כלל ל-כוכבים של שנות ה-50.

גרושיץ' הופיע 88 פעמים במדי נבחרתו. נחשב לשוער הטוב ביותר בהיסטוריה הכדורגל ההונגרי. לכדורגל העולמי הביא במשחקי גמר הגביע העולמי מימד חדש-כמוהו לא ידע המשחק קודם לכן. השוער הפך למגן רביעי — כיום ממאפייניו של הכדורגל המודרני. גרושיץ' שימש דוגמא כיצד על השוער לעשות זאת.



לוקה (מימין) מסתער על השער האנגלי. על מי יאיים ביוני-1978?

זינוקו לכותרות והצטיינותו במשחקים גר-
מה ל"מרדף" של קבוצות רבות אחריו. קרנו
הרקיעה לשיאים חדשים. זכתה בו קבוצת
היבר-פלייט המפורסמת ובעלת האמצעים ש-
שילמה עבורו 110.000 לירות שטלינג.

אולם ב-1976 חלה שוב נסיגה ביכולתו
של לוקה. הוא הבקיע רק 13 שערים ב-30
המשחקים בהם השתתף. האוהדים הסוערים
וחמיי-המוג של הקבוצה, החלו להקניט את
הכדורגלן וזה פנה ללא היסוס למנהלו כדי
להודיע כי אינו יכול לשחק יותר עבור ה-
קבוצה.

לוקה, בן ה-26, נדהם מאד כאשר קרא
מעל דפי העתון כי קבוצתו היא זו שרוצה
להעביר אותו. אך הוא לא נבהל ואמר: "לא
אצטער לעזוב את ריבר. כדורגל הוא דבר
משונה. לרגע אתה בפיסגה — ויום לאחר
מכן אף אחד אינו מעוניין להכירך".
"אחת המגבלות שלי" — ממשיך לוקה
— "היא שלפעמים אני יכול ל"הכנס" ל-
שטף ולרצף של המשחק".

אולם לאחר הצלחתו במדי הנבחרת, רואה
ליאופולדו לוקה, את שאיפתו הראשונה ב-
ייצוג ארגנטינה במשחקי הגביע העולמי.
"אם להיות כנה עם עצמי" — מסכם לוקה
— "הרי שעתה אני במצב-רוח טוב. היו
לי זמנים שחשבת: אין לי שום סיכוי כי
כדורגלן..."

עולם הכדורגל, שיעקוב ביוני הקרוב אחרי
משחקי ארגנטינה, יצטרך ככל הנראה, לתת
את הדעת על אודות לאופולדו לוקה, "ה-
איש" של הנבחרת המארכת.

מבצע הנחות מיוחד לקוראי פנדל! אצל

דני גלר

המרכז לגיינס וספורט

(,,ספורט שהרבני" לשעבר)

רח' ביאליק 77 רמת גן

**הנחה
למציג
תלוש זה!**

בגדי ספורט לכל הענפים —
נעלי ספורט במבחר עצום
* תלבושות לקבוצות * כדורים מכל הסוגים
* ציוד לקמפינג, וכל יתר המוצרים הדרושים
לכל ענפי הספורט.

נעלי גלורי כדורגל - ספורט

שווק בלעדי:

משה אכנזי — שמעון חוגג.

אולימפיה ספורט, רח' ההגנה 18, פ"ת, טל. 918518

להשיג בכל חנויות הספורט המובחרות.

glory
הזינוק לאליפות

תוצרת הארץ — איכות ברמה עולמית.

הביא לדפוס שמואל טל

מדורו של קווין קיגאן

כדורגלן
ס.פ.המבורג
ונבחרת אנגליה

מיזחד
ל"פנדל"

הרכיבו
שינייים
חדשות
לחוק !



כל זמן שלא יפסקו עונשים חמורים יותר, יהיו העבירות כדי להשיג תוצאות-משחק טובות יותר (אפילו על חשבון בריאות היריבים) — תופעה שגרתית. כך כותב קווין קיגאן, במדורו המשותף ל"גולשוט" האנגלי ול"פנדל ספורט", בו הוא מבקש לחוקק חוקים חדשים. עזבתי את אנגליה משום שהרגשתי צורך למצוא אתגר חדש לאחר שנים מוצלחות.



התנגשות באויר בין קווין קיגאן במדי ליברפול (מימין) וברנרד שאו מוולס.

אישתי, דווקא רצתה שניקה את כל ה-
כבודה הזו של בעלי-החיים, אך הבעיות
סביב הובלתם של הסוסים — היו קשות.
הכלבים לעומת זאת הצטרפו אלינו לגרמניה.

לעתים קרובות מגיעים אלי מכתבים בנו-
שא הבקעת השערים. אחרי הכל, אני שחקן-
התקפה. כריס בין, טוען כי שחקני עמו
באלופות בתי הספר, שואל מה היו השערים
היפים ביותר שחזיתי בהם במהלך העונה
שעברה. ובכן אני חושב ששערו של ג'ון
טושאק, לרשתה של לסטר, ושערו של מק-
גיגן מלידס, לרשתו של ריי קלמנס שלנו —
נראו לי כיפים ביותר.

מכתב אחר עורר בי צער. נשאלתי מה
היא תגובתי למכתבו של אלן בול, בו כתב
כי הוא מקווה שאנגליה תנוצח ע"י איטליה
ברומא (כפי שאומנם קרה — 2:0). אני מבין
שבול התאכזב מכך שלא נלקח בחשבון על-
ידי דון רווי, מנהלנו ד"א, כשחקן הסגל —
אך אני בטוח שהוא לא התכוון להחמיר
בצורה כה קטלנית, וכי אלן מדע לכך שאי-
אפשר לשחק עד סוף החיים. אני חושב ש-
בול התחרט מיד על מה שכתב. ואם כך —
אנו סולחים לו.

Kevin Keegan

הייתי מציע, אפילו, בעיטת עונשין לק-
בוצה המתקפה — אם העבירה נעשתה בי-
חצי המגרש של היריב. עד שלא יטילו עור-
נשים חמורים על עבירות מסוג זה, תהיה
העבירה המקצוענית — סממן רגיל בחיי
הכדורגלנים.

נושא אחר שהטריד כנראה, את הצופים,
וזאת ראיתי לפי כמות המכתבים, הוא —
אם אשחק בשנה הבאה (זו הנוכחית) —
מחוץ לגבולות אנגליה. או ליתר דיוק —
במערב גרמניה היו אף כאלה שכבר, "העבי-
רו" אותי לשורות ביינן מינכן.
התשובה ששלחתי היתה, כמובן, שאני מ-
עוניין לשחק מחוץ לאי הבריטי וזאת משום
שאחרי חמש שנים נפלאות במועדון שלי,
ולאחר שנחשבתי לשחקן, "מס' 1" באנגליה,
הרגשתי צורך למצוא אתגר חדש — יזה
יכול להמצא כמובן מחוץ לאנגליה.
לא היה ידוע לי על פניה של ביינן מינ-
כן אלי — אך לעומת זאת ידעתי כי קבוצת
המבורג, הציעה עבורי סכום כסף רציני (7.5
מיליון לירות), ולבסוף קיבלתי את הצעתם
של נציגי המבורג.
הסוף ידוע, אני מרוצה, ולחיי המבורג עוד
אקדיש תחבית.

לקוראת ג'ין רנסום, היו דאגות מסוג אחר
לגמרי. אחרי ששמעה כי אני עובר להמבורג,
התעורר בה היצר לאהבת בעלי חיים דווקא,
והיא פנתה בשאלה מה יהיה בגורל שלרשת
סוסי פפ, נתן ודניאל ושני כלבי הדלוי
ואוליבר. ובכן גברת רנסום, אל לך להיות
מוטרדת. כל בעלי החיים כבר נמכרו להב-
רים שישגיתו עליהם בצורה נאותה.

אחת הסיבות לכך שאני נהנה לענות על
מכתבי קוראים היא ההזדמנות לעסוק בנו-
שאים שונים אשר בדרך-כלל איני נוגע ב-
הם במשך עונת המשחקים. קצת גיוון אינו
מזיק לעולם.

ריי טילדן, משרוסברי, מעלה נושא שמ-
עורר תמיד ויכוח במגרש עצמו ואף מחוצה
לו — העבירה המקצוענית. "פאול" — זו
המילה המוכרת בהקשר לכך.
ה, "פאול המקצועני" הוא אותו פאול בו
משתמשים המגינים במשחק, כדי להסל איום
מצד היריב או — כדי ל, "שבור" שחקן מ-
סויים.

לי אישית, זה קרה, למשל, במשחק (במ-
די ליברפול, כמובן) נגד סנדרלנד, בו זכיננו
בנצחון — 0:1. ג'ים הולטון, הבלם של
סנדרלנד, תקף אותי כמובן שהרגשתי כי
נפגע — אך ברור שגם אני ציפיתי שמגן
של ליברפול, יעשה דבר דומה במצב זה.
שישיב לקבוצת סנדרלנד באותו, "נשק", בל-
תי הגון.

העתונות כתבה הרבה על עבירות מסוג
זה, כאשר ריי קלמנס, שוער ליברפול, "שבר"
בצורה זו שחקן יריב במשחקי גביע העולם
מול פינלנד. קלמנס הצליח בצורה כזו ל-
עצור את התקפת היריב וכולנו הודינו לו
על כך. כמובן שלא התכוון לפגוע — מטרתו
העיקרית היתה, "רק" למנוע ספיגת שער.
אך שונה המצב — כאשר שחקן יוצא
במטרה מכוונת לפגוע ביריבו. למרות שאני
חייב לקבל בליט ברירה, את ה, "פאול המק-
צועני", הייתי רוצה שהמוסדות המוסמכים
ידכאו את התופעה תוך הטלת עונש המור
יותר מאשר סתם בעיטה חופשית.

ספורט בן-טובים את פוטשניק

רחוב גיבורי ישראל 2, תל-אביב

טלפון: 25 55 42

ציור ספורט, מחנאות, ודיג
תלבושות וציור לבתי-ספר

חליפות ג'ינס לגברים, לנשים ולילדים

שרות אדיב

(המציג מודעה זו יקבל 10 אחוזים הנחה)



טלפון 052-22598

כל בן
ספורט

החנות המקצועית לספורט בשרון
כפר-סבא, רחוב וייצמן 72 (פינת התחיה)

- * מבוחר ג'ינסים לכל הגילים
- * ציור קמפינג ודיג
- * תלבושות אחירות לבתי-הספר
- * הלבשה ספורטיבית



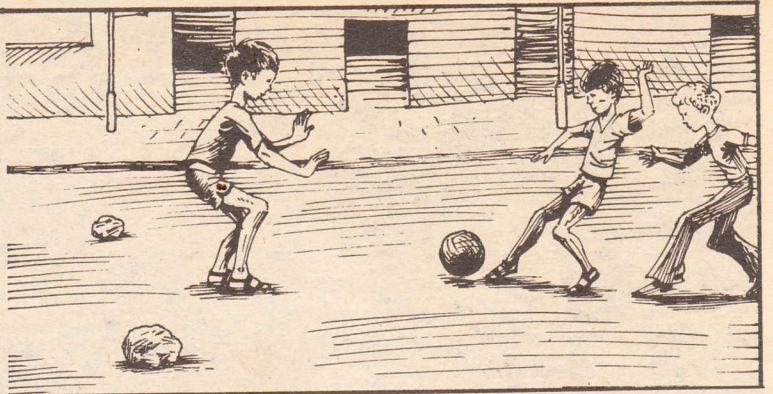
שום את שרף



חבורת רמת-נוף

"הקרב על האליפות"

מאת ברוך פריגת / ציורים: יקמחי



"שיכנס", אמר ערן ללא חשק רב. מל נכנס לחדר, והתיישב על כסא.

"מה הענינים?" שאל את ערן. "ככה נדפקנו שנינו. מי היה מאמין לכך. תתאושש ברנש. העולם לא נחרב עדיין." "עזוב את המשחק, טוב!" אמר ערן. "אני לא רוצה עכשיו חודש שלם לדבר עליו. עדיין לא נרגעתי מהשער שחטפנו בדקה האחרונה."

"ואני עדיין לא נרגעתי מהטלפון מכפר-סבא", החזיר מל. "אבל לא לשם כך באתי אליך. רציתי לספר לך משהו, שמעיק על המצפון שלי!"

ערן הזדקק, ונעץ עיניים תמהות בחברו. "מה?" שאל. "אבל שאף אחד לא ידע, שאני סיפרתי לך", ביקש מל. "אני נשבע", אמר ערן. "אתה מכיר אותי מספיק טוב. אבל העיקר. מה מעיק עליך כל כך? מה רצית לספר לי?" "ערן", אמר מל בקול רציני. "נצחנו אותכם בצורה לא הוגנת!"

פרק שלושה עשר: מי אתה, דוד כהן?

לקח לערן כמה שניות ארוכות לעכל את דבריו של מל יצחקי. הוא עדיין לא קלט את הפסדה האומלל של קבוצתו, לקבוצה של מל יצחקי, והנה מופיע מל ומספר לו, כי הפועל רמת-נוף ניצחה במשחק בצורה לא הוגנת.

"על מה אתה מדבר?" שאל ערן בהתרגשות.

"ניצחנו אותכם ברמאות", חזר מל ואמר, בקול שנשמע כלחישות.

"אבל איך?" תמה ערן. "איזו רמאות היתה במשחק שלכם?"

"אבל שאף אחד לא ידע..."

"טוב! טוב! כבר הבטחתי לך", שמע אותו ערן בקוצר רוח. "דבר כבר. מה היתה הרמאות?"

"אנחנו שיתפנו בהרכב שלנו שחקן, שלא רשום אצלנו באגודה כאופן חוקי!" אמר מל בקול רועד.

"מי?" שאל ערן בפתיעה, ואז התבהרו עיניו ולהוא צעק. "דוד כהן. זה דוד כהן. נכון?"

"אל תצעק", התחנן מל. "נכון. אבל שמו איננו דוד כהן אלא דוד שמש!"

"אולי תתחיל לספר לי מהתחלה מה קרה", בקש ערן.

במחזור האחרון של הליגה לנוערים במחוז השרון נצחה הפועל רמת-נוף את שכנתה העירונית מכבי — 2:3, ובכך דומה היה כי הבטיחה לעצמה את אליפות המחוז, עם יתרון של נקודה על מכבי. אבל אז הסתבר כי מכבי כפר-סבא, שגם היא היתה מעורבת בקרב על האליפות ניצחה 1:3 במשחק האחרון, וכך השוותה את מספר נקודותיה לזה של הפועל רמת-נוף, ובזכות הפרש של שער אחד יותר — זכתה באליפות.

חבל רק, שהמזל שהאיר לנו פנים כבעיטת ה"פנדל", לא המשיך להאיר לנו מזל עד לסיום. תתאוששו מזה, חבר'ה. אתם כולכם צעירים, ותשתתפו עוד בהרכב משחקים וכ-הרכב אליפויות ליגה, ואני מאמין בכם. ובטוח שעוד תזכו כאליפויות רבות. אני אודיע לכם על תאריך, שבו נתאסף לצורך סיכום העונה שחלפה, ועד אז תשתדלו להתגבר על מצב הרוח, וחזרו לעצמכם. להתראות."

ארבעת החברים חזרו לרחוב מגוריהם. דמעות ולגו עדיין על לחיו של חתול. יתוש הלך כמו סהרורי, ולא פסק מלהאשים בלבו את הקוון, על שהרים את דגלו לנבדל, שלדעתו לא היה קיים, אפילו שלמען האמת רוב הצופים ראו זאת. גורילה קטף כהרגלו ענף מאחד העצים שבדרך, והסתער על העלים האומללים, כשהוא תולש אותם בזה אחר זה, כדי להרגיע את עצמו. פנתר עדיין לא קלט את מה שקרה. לפני המשחק הוא היה בטוח שקבוצתו תזכה באליפות. בטחונו היה כה מושלם, שעתה לא יכול היה לקלוט בליבו, כי הדבר לא ארע כך.

פנתר שכב על מיטתו, וניסה לשווא לקרוא בספר ההסטוריה לקראת השיעור של מחר. עיניו רצו על האותיות והמילים, אבל מוחו לא קלט מאום. במקום הסטוריה ראה פנתר בעיני רוחו את המשחק, וחזר שוב ושוב על הרגעים המרתקים שלו.

דלת חדרו נפתחה, וראשה של אמו הציץ פנימה.

"ערני", אמרה. "יש לך אורח."

"מי?"

"מל."

"אני מבולבל לחלוטין, ובאמצעות חלקי-תשובות, בוודאי שלא אבין מה קרה".

"בסדר", הסכים טל, והתרווח בכסאו. "אתחיל מן ההתחלה. ביום שני שעבר ניצחנו את בית"ר הרצליה 0:3, אבל שילמנו מחיר יקר תמורת הנצחון. רובי הורוביץ — מלך השערים שלנו, שכבש אף שני שערים במשחק הזה — נפגע ברגלו לקראת סיום המשחק, ורופא שבדק אותו, קבע כי הוא לא יוכל לשחק נגדכם, במשחק שהיה היום".

"נו?"

"הדבר זעזע כהוגן את קובי פלד, המאמן שלנו", המשיך טל. "הוא זעזע עוד יותר את עזרא שמש, שמשמש כאחראי על קבוצת הילדים הנערים של הפועל רמת-גן. דכאונו של עזרא גבר עוד יותר, מששמע כי אתם נצחתם את מכבי כפר-סבא. כעת היה ברור לו, כי רק נצחון עליכם יקנה לנו את אליפות המחוז. במצב רגיל, הוא בטח לא היה מתרגש מזה, אבל כאשר רובי הורוביץ נפגע, והיה ברור כי יעדר מהמשחק הגורלי, ידע עזרא היטב, כי בלי רובי, לא יצליחו החלוצים האחרים שלנו להבקיע את שערו של עוזי המצויין".

"ואז..." עודד אותו ערן.

"ואז החליט עזרא שמש לעשות הכל, כדי לזכות בנצחון נגדכם", סיפר טל. "לדעתו, מה שהיה חסר לנו, זה חלוץ. שיוכל למלא את מקומו של רובי במרכז ההתקפה. הוא הלך למאמן קובי, ושכנע אותו כי יש לנקוט באמצעי מתאים. בהתחלה סירב קובי, אבל עזרא לחץ עליו, ושכנע אותו כי מוטב כך, מאשר להפסיד על בטוח. קובי שאל את עזרא מנין הוא יביא שחקן, שיוכל להיות ברמה של רובי הורוביץ, ואז שלף עזרא את הרעיון שלו. האחין שלו — דוד שמש — הוא חלוץ מעולה בנוער של הפועל רמת-גן. דוד שמש כבש מספר רב של שערים, וקשה לעצור אותו, בפרט כשהוא בן שבע-עשרה וחצי".

"בן שבע-עשרה וחצי?" נדהם ערן.

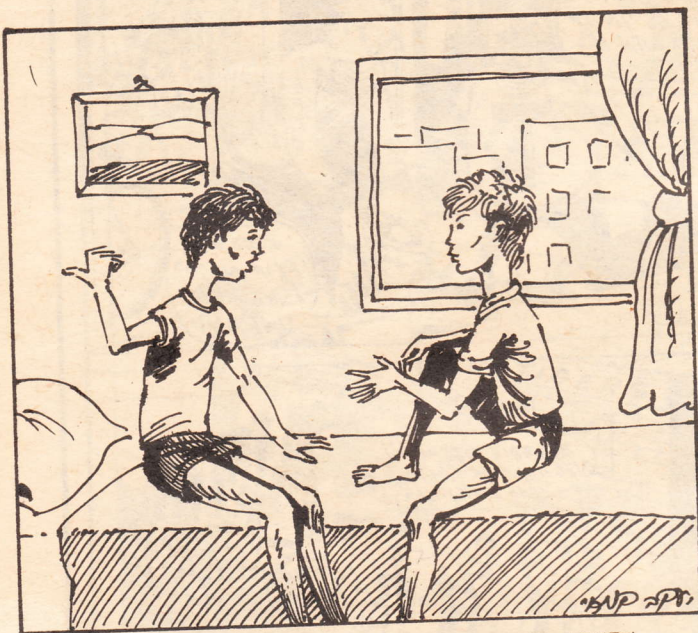
"נכון", הסכים טל. "לא טעיתי. מסתבר שדוד הזה נראה צעיר בכמה שנים טובות מגילו האמיתי. בהפועל רמת-גן מכנים אותו, פני תינוק! עזרא העלה בפני קובי את הרעיון, להביא לרמת-גן את בן אחיו, ולרשום אותו בשם אחר, כשחקן שונה לחלוטין בהפועל רמת-גן. קובי שוב סירב, אבל גם הפעם לחץ עליו עזרא, וקובי הסכים לבסוף. דוד שמש היה נלהב מאד לרעיון, ולא הפריע לו לשחק בקבוצה של צעירים ממנו. לפי מראהו, קשה היה להרגיש בהבדל בינו לבין שחקני הפועל רמת-גן. דוד שמש הופיע ברמת-גן, נרשם בהפועל תחת השם דוד כהן, והתחיל להתאמן אתנו".

"ומנין נודע לך כל הסיפור?" שאל ערן במסקנות.

"קרה דבר בלתי צפוי", אמר טל. "עזרא החליט שפרט לו, לקובי ולדוד האחיון, לא ידע אף אחד את הסוד, ולאחר המשחק יעלם דוד מן האופק, ואף אחד לא יצליח לגלות, את אשר התרחש באמת. אבל לאימון של יום ראשון לפני

המשחק הופיע רובי הורוביץ הפצוע. הוא הסתכל באימון עם לב כואב — היה חבל לו להפסיד את המשחק — והעיר לקובי הערה או שתיים, שנראו לו במהלך האימון. ואז לפתע נדלק אור בראשו, והוא פנה אל קובי ואמר לו, כי נדמה לו שהוא מכיר את הכדורגלן החדש, וזהו, פני תינוק! מהפועל רמת-גן. מסתבר שרובי היה פעם ברמת-גן, והכיר משם את דוד שמש-כהן. קובי די נבהל מהזיהוי, ביחוד שתוך שניות התאספו כל השחקנים סביבם. אבל אז הופיע בדיוק עזרא, וכשראה מה התרחש, סיפר לנו על הרעיון שלו, והזהיר אותנו שלא נעזיז לפצות פה.

קובי רצה לסגת מהתכנית לשלב את דוד במשחק, אבל כעת כבר היה מאוחר מדי להכין את הקבוצה בלעדיו, וקובי נכנע פעם נוספת. עזרא לקח את האחריות על עצמו, ואנחנו הבטחנו לשתוק, לחבר'ה די קסם לשחק עם, פני תינוק! והיה ברור להם, שאיתו יראה משחק ההתקפה אחרת לחלוטין, בעיקר שהאחריות למעשה אינה מוטלת עליהם".



אוישטווייז ש'נעצמו פאר גען ש'נעצמו ש'נעצמו ש'נעצמו ש'נעצמו
באגודה באופן חוקי! אמר טל בקול רועד.
"מי?" שאל ערן בפתיעה, ואז התבהרו עיניו והוא צעק.
"דוד כהן. זה דוד כהן. נכון?"



"ועוד איך", אמר ערן במרירות. "המנוול הזה היה מעורב בשער העצמי של אליהו זילברשטיין, כבש בעצמו את שער השיוויון, גרם במישורין ל"פנדל" שהוחמץ, ולבסוף כבש, ללא כל סיוע מאף אחד אחר, את שער הנצחון שלכם. בלעדיו לא הייתם מצליחים לכבוש אפילו שער אחד. חוכמה גדולה. ברור שנער בן שבע עצרה וחצי יוכל לשחק היטב ולהבקיע היטב נגדנו. אוך, לכל הרוחות, איזה רמאים אתם, טל! איך לא התביישתם לעשות דבר כזה?"

(המשך בגליון הבא)

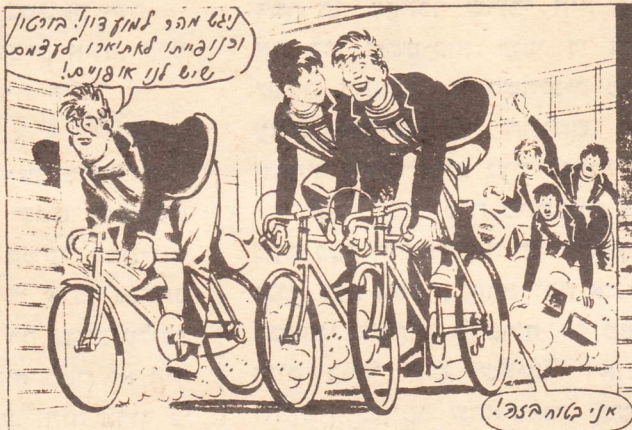


חבורת "הנמרים"



כון ברוטון לא
נכנע בקלות...

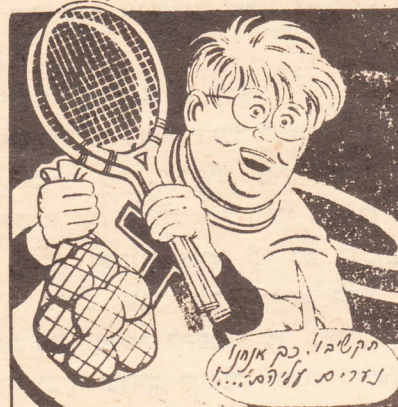
הצקקו אחריהם.
אני מאבדתיים לעזור
איפה הם? הם נעלמו!
פבלה! זה יכול לעזור
למי? לזלזול? צלזלזל!



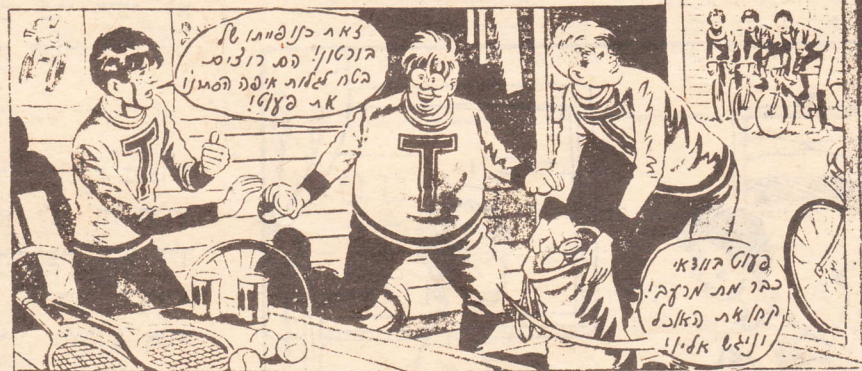
נעלם מהם למעצבון! ברוטון
ובנופיהו לאטארו! עזבם
שום לנו אופטימ!

אני בטוח בצד!

הטכני קצקק לעזר
הוא למעצבון פוקר
הנמרים! הסמך
בצניב למעצבון
כלב דוקי, אל
סימך אלמו בצלזל
המיר הסמך יחד
עם המיר, פואניצל
אל חדרון, כלסון
ברוטון, ראש המעצבון
פיריה, עוקר אחרי



הקליבו! כק אוקו
לדריס! צלזלזל!



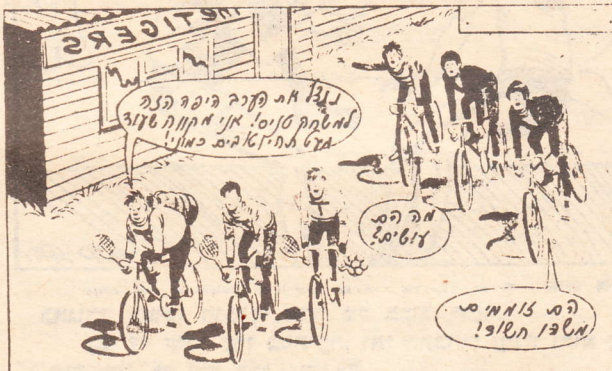
צאח כנפיהו ל
ברוטון! הם רובים
בטח צלזלזל איפה המעצבון
אח פצק!

פצק! ברוטא
כבר את מרצה!
קח את האכל
ונעל אסין!



אתם תשחקו לזכ ואין אכלא אח
פצק!

אני מקרה למכסים החטציה יצלזל!



נעל את פוקר דיפד בצד
למחקר טנים! אני מקוה שוקר
צלזל חמילא גים כמיל!

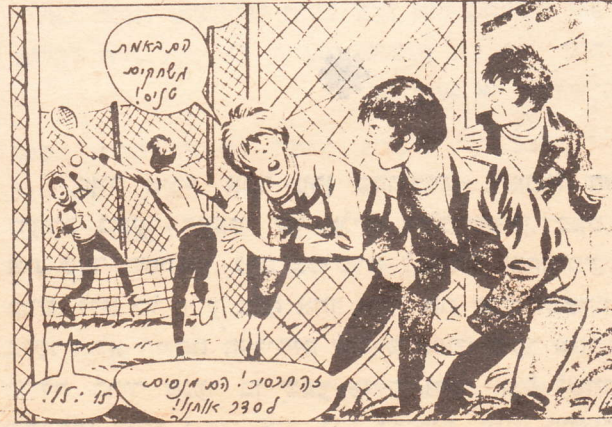
מה הם
צלזלזל!

הם צלזלזל
מלכו חלזל!



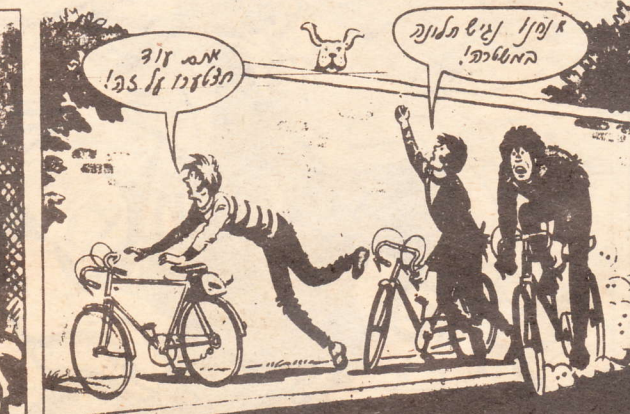
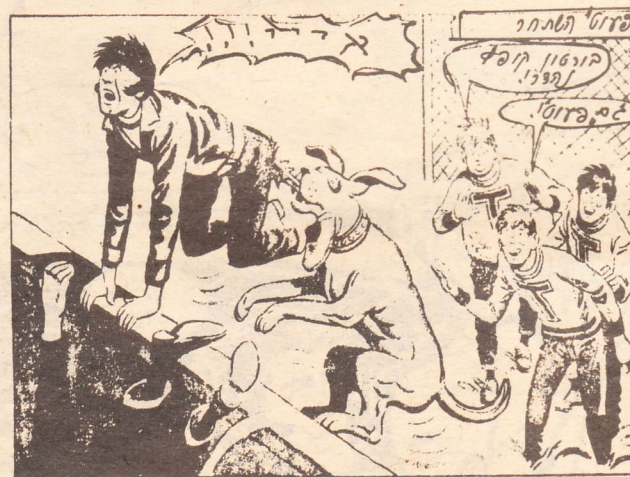
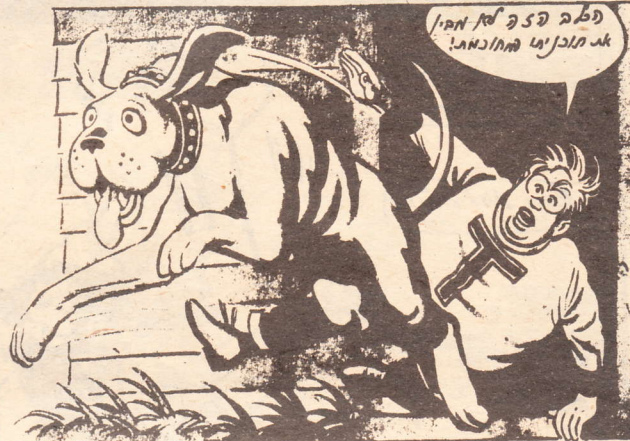
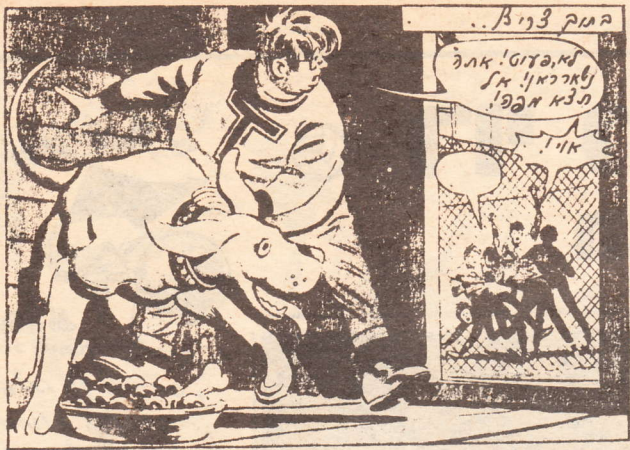
אני באקרה חטלח
ברוטון!

אולי הוא
כוכב למחקר
במחקר!



הם באמת
מלחקר
טנים!

זה תכסיל! הם מנסים
לסדק אוקו!
על!



פדוט! תנשק אר תנשק אולת! תנשק פדוט!

רוי מקבוצת ה, רוברט



במלך ליחורן הרוברט
קבוצתו של רוי רובס,
בתמונה קוף נגד
סאנדבוסט, החליטו המנהל
גאון או החליטו ורנון,
להייה פדט שמקן בסאנדבוסט
עם שמקן אחר.



לרוברס
יש
קבוצה!

זה עולם להייה חסוקה

סאנדבוסט נחמק
אם פכדו!

ורנון לא פיר
מחמק פכדו
פכדו!



וכטו חפזי
אם החלוצים!

הצד
ופי!

סבי פלוצר ריצו או חמק



בסאן פאולוס מכינים את זרנו
מחכים לגוא שיחק אצלם, קווא
חיבנון איך פאטל זאלו! אהל דטל
הם נאציס מלאה על טקטיק
אחרי זנה מקשה על מלחמה!



בן גוריון חזק בהכרת הוזה...
אני שמח לאמר לא מאבד
אחד ממונתיב פאטל פבוקור
אצי!
אהל אינו מדין
פבין אתר וזנו
מחליק עלבד על
פספס!



ע' למחזיק לא רוקנד לך והאנשים פו, בנה
מכרזים
אפחור פט
לא מפסדים!
אהל לו זרנו היה מלח
ולא אצי, הילאובלים
השערי!



האנשים פו, בנה...
הניצב כבד
עצמיו!
זכר
ורנו!



המחלק המליק לפור לקור...
זכר
מורד לנחמה!
נאצי עובד חמש
עשרה פקול! זרנו
תחליב את אצי



מיצפנו! זרנו מחפן
לפדפיד את פכדור
לא אצי!



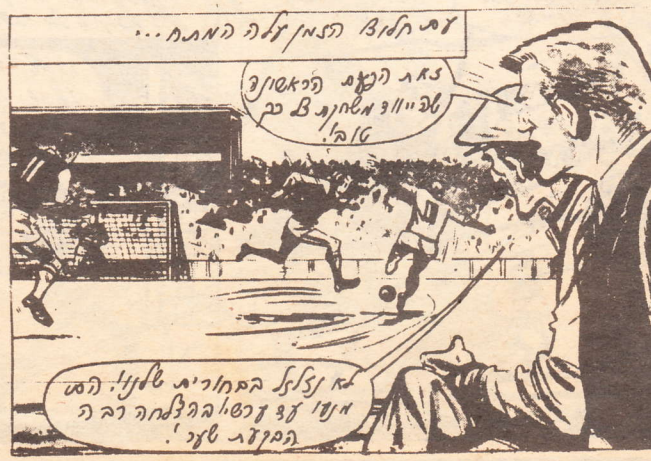
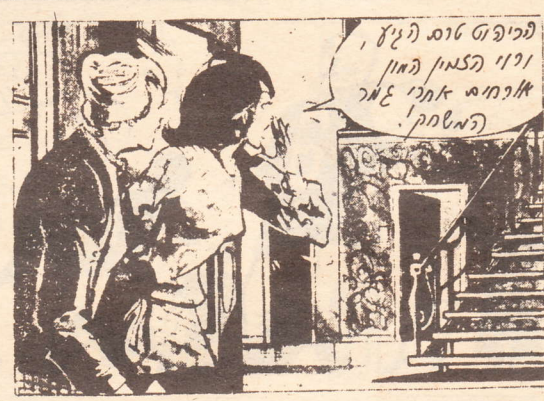
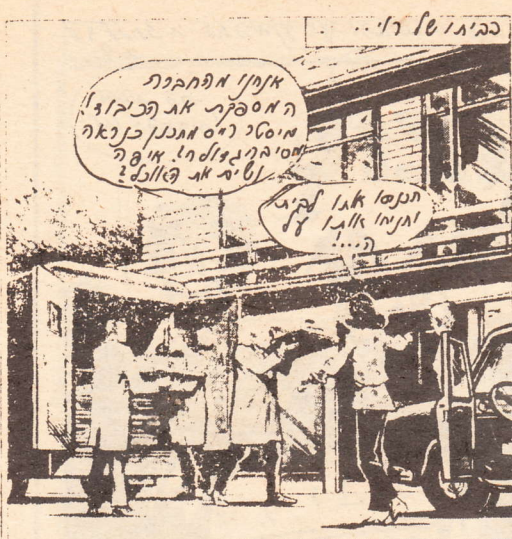
ורנו גרם לבהרה
בין מנין סטיוקטי.
קלמנו על
ורנו לא יעיד
אל פכדור!



לצה חכיון כל
פצמיו!
זכר
שערי!



כלי הצמוד פנים לחיא מעביר את הכדור
אל וינון ואלים פסול בעט אלא אל פקורב
פוא בדי
אל טני וסטי!
סטיוקטי למכו
לו זרנו, ולכח
אצי טני וסטי!



האמון בבאי הימנו של בן גלוי השתלם!



המגזין הספורטיבי הישראלי הראשון
המגזין הספורטיבי הישראלי הראשון



המגזין הספורטיבי הישראלי הראשון
המגזין הספורטיבי הישראלי הראשון



אורי חלחליאן
ביתר ירושלים

